

23 ianuarie 2012 – ședință comună (sesiune extraordinară)

S U M A R

1.	Aprobarea ordinii de zi și a programului de lucru.	3.
2.	Dezbaterea situației politice, economice și sociale din România.	11.

STENOGRAMA
ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului
din ziua de 23 ianuarie 2012

Ședința a început la ora 13,25.

Lucrările au fost conduse de domnul senator Vasile Blaga, președintele Senatului, asistat de domnul deputat Dumitru Pardău, secretar al Camerei Deputaților, și de domnul senator Adrian Țuțuianu, secretar al Senatului.

Din prezidiu a făcut parte și doamna deputat Roberta Alma Anastase, președintele Camerei Deputaților.

*

Domnul Vasile Blaga:

Bună ziua! Vă rog să vă ocupați locurile în bănci.

Domnule prim-ministru,

Domnilor miniștri,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Vă rog să-mi permiteți să declar deschisă ședința comună a Senatului și Camerei Deputaților, Parlamentul fiind convocat în sesiune extraordinară, și vă anunț că din totalul de 465 de senatori și deputați și-au înregistrat prezența 341, 124 fiind absenți. Cvorumul de

lucru este îndeplinit: 233 de parlamentari.

Birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului au adoptat proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru pentru ședințele comune din această sesiune extraordinară, în forma în care au fost distribuite senatorilor și deputaților.

Supun votului dumneavoastră ordinea de zi, așa cum o aveți în mapă.

Voturi pentru?

Voturi împotrivă?

Abțineri?

Cu unanimitate de voturi ordinea de zi a fost adoptată.

Vă rog, domnule, procedură, vă rog.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule președinte al Senatului,

Doamnă președinte a Camerei Deputaților,

Stimate colege,

Stimați colegi,

În primul rând la mulți ani!

Aș avea o propunere de completare...

Domnule prim-ministru,

Stimați membri ai Guvernului, îmi cer scuze...

Aș avea o propunere în fața Camerelor reunite, pentru ca mâine, 24 ianuarie, când suntem convocați în reuniune extraordinară, a doua zi a acestei sesiuni extraordinare, să adresăm o invitație de a veni în Parlament și a se adresa Camerelor reunite Președintelui

României, domnului Traian Băsescu. Fac această propunere ținând cont de o realitate politică și constituțională.

Oricât de mult vom asculta astăzi discursuri de o parte și de alta, este absolut evident că cel care personalizează puterea în acest moment, cel puțin din partea majorității, este domnul Băsescu.

Aș face o propunere ca Domnia Sa să fie invitat după cele 14 prezențe în Parlament pe care le-a avut și pe care Parlamentul în mod constituțional i le-a oferit.

Cred că nu este nici un fel de dubiu că aceste măsuri de austeritate, declanșarea protestelor civice, demiterea domnului Arafat au pornit toate de la palatul prezidențial și cred că este obligatoriu ca domnul președinte să iasă din tăcerea în care s-a autoizolat în ultimele zile. Dacă în primele zile a comunicat excesiv, în ultimele zile tace excesiv.

Tot mâine, în Statele Unite, președintele Barack Obama va avea ceea ce face un președinte american în mod tradițional, discursul despre starea uniunii, despre starea națiunii.

Cred că este important ca domnul Băsescu să iasă din izolarea splendidă de la Cotroceni și să vină și să ne spună care sunt soluțiile politice pe care le are în vedere pentru a depăși acest moment extraordinar de complicat pentru țară. Anticipate, alegeri comasate sau nu, ce formulă politică are în vedere? Și cred că am putea să mai facem ceva, un început de tradiție în România, eventual să stabilim o regulă, ca în fiecare an, de 24 ianuarie, de o zi a Unirii Principatelor, acest președinte și viitorul președinte și viitorii președinți să aibă în Parlament un discurs despre starea națiunii, la început de an, în care să

vorbească și să spună națiunii care sunt intențiile, planurile, ambițiile și drumul de urmat. Este un lucru pe care Parlamentul este obligat să-l facă, în opinia mea, pentru că degeaba vom asculta discursuri paralele astăzi, este clar că o cheie a acestei situații se află și la Președintele României și fac un apel la domnia sa, să înțeleagă că nu poate să paseze răspunderea politică unui Guvern, unei majorități sau opoziției, fără să spună în mod explicit care îi sunt intențiile.

În al doilea rând, aş vrea, domnule președinte, să mai fac o propunere, legată de activitatea Parlamentului.

Mi se pare un lucru extraordinar de grav pentru imaginea deja deteriorată a instituției noastre, ca Parlamentul să se reunească, la inițiativa opoziției, în două jumătăți de zile de sesiune extraordinară, după 8 zile sau 10 zile de agitație politică și de strigăt de revoltă al națiunii române.

Am avut ca musafiri zilele trecute un grup de parlamentari din Europa, care au avut și curiozitatea să meargă în Piața Universității, să vadă ce se întâmplă acolo. Și când le-am spus că Parlamentul României este în vacanță atunci când țara fierbe, atunci când țara arde, atunci când lucrurile sunt percepute în țară și în străinătate ca fiind extraordinar de severe, oamenii pur și simplu s-au crucit. Cum este posibil ca un Parlament național să stea în vacanță, și după ziua de mâine să reintre în vacanță, atunci când țara fierbe? Vă propun ca începând de miercuri să avem o continuare de sesiune extraordinară, până când începe sesiunea ordinară, pentru ca Parlamentul să se întoarcă din vacanță, așa cum trebuie să fie în orice națiune civilizată.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Domnule Nicolăescu, tot procedură, da? Dar sper că nu discurs politic, procedură!

Domnul Gheorghe-Eugen Nicolăescu:

Domnule președinte al Senatului,

Acest reproș puteați să-l faceți domnului Geoană și aveți dreptul regulamentar să-l aduceți pe vorbitor la chestiune.

Procedură. Trebuia să-i atrageți atenția domnului senator Mircea Geoană că ordinea de zi a fost votată. Și, în consecință, tot discursul este inutil.

Doi. Având în vedere faptul că Birourile permanente reunite, cu majoritatea PDL, UDMR și alți deputați și senatori, au decis ca mâine să aibă loc o ședință solemnă pentru sărbătorirea Zilei Unirii, noi considerăm că este un precedent care n-ar fi trebuit să aibă loc. Ziua Unirii, dintotdeauna, s-a sărbătorit în stradă, alături de oameni.

Eu cred că unii parlamentari vor să se ascundă de oameni mâine și vor să stea aici, în această clădire, în loc să stea în stradă.

În consecință, repet, parlamentarii USL nu vor participa la ședința de mâine și se vor duce în mijlocul oamenilor, să sărbătorească Ziua Unirii. *(Aplauze.)*

Domnul Vasile Blaga:

Aș vrea, pentru o corectă informare a parlamentarilor, și sunt aici membrii Birourilor permanente reunite din partea opoziție

participanți, această propunere a fost votată în unanimitate. Aveți la dispoziție stenogramele discuțiilor, și la propunerea dumneavoastră, a opoziției a fost ziua a doua pentru a comemora 24 ianuarie. Deci, acesta a fost adevărul clar și vă rog să citiți stenogramele, ca să nu avem alte discuții.

Procedură? Domnule Greblă, procedură, vă rog. Și Mircea Toader procedură, am înțeles, vă rog.

Domnul Toni Greblă:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Mâine a fost hotărât de Birourile reunite să fie o ședință solemnă, dedicată zilei de 24 ianuarie. Acesta este un fapt și el trebuie respectat ca atare.

Propunerea de a-l invita pe președintele țării, Traian Băsescu, la ședința solemnă, pentru a da explicații în legătură cu grava criză socială pe care o parcurge țara, cu cronicizata criză economică și consecința lor, criza politică, nu-și are rostul într-o sesiune solemnă a plenului reunit al celor două Camere. Președintele Traian Băsescu, în virtutea prerogativelor constituționale, dacă dorește, poate să participe la ședința solemnă, adresând o solicitare în acest sens Birourilor reunite ale celor două Camere. Dar, în același timp, nu putem, cel puțin parlamentarii USL, nu sunt de acord cu propunerea ca președintele să fie invitat mâine, într-o sesiune solemnă, pentru a da explicații în legătură cu ce a făcut în ultimii ani pentru a aduce țara în situația în care este astăzi. Un alt prilej ar putea fi binevenit.

În legătură cu a doua propunere, de prelungire a sesiunii

extraordinare, ea poate fi luată în considerare, dar trebuie pentru acest lucru să existe consultări între liderii partidelor parlamentare și apoi eventual să fie reluată această dezbatere.

În plus, procedural, propunerea de completare a ordinii de zi a venit după ce plenul s-a pronunțat asupra acesteia.

Mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc și eu, domnule senator, inclusiv pentru precizările clare față de art. 88 din Constituție.

Domnule Toader, vă rog să vă grăbiți.

Domnul Mircea-Nicu Toader:

Domnule președinte al Senatului,

Doamna președinte a Camerei Deputaților,

Domnule prim-ministru,

Sigur că argumentele colegilor antevorbitori au subliniat clar că nu putem să fim de acord cu astfel de propuneri. Ce vroiam să subliniez eu încă o dată, solicitarea Grupurilor Partidului Social Democrat și Partidului Național Liberal, deci grupurilor din opoziție, prin Birourile permanente, convocarea unei sesiuni extraordinare pentru două zile: 23 și 24. Nu am trecut noi niciodată ziua de 24 și ni s-a părut corect ca pentru prima dată când Parlamentul României poate fi convocat într-o zi de 24 să dăm acestei zile o solemnitate corespunzătoare. Dacă dâșii vroiau să nu ținem o astfel de sesiune extraordinară în ziua de 24, nu cereau în scris convocarea pe 24. Noi am vrut să le ținem pe amândouă odată, dar bineînțeles că opoziția a

solicitat despărțirea celor două puncte pe ordinea de zi, în două zile separate.

Ca atare, noi nu suntem de acord cu amânarea, ci ne vom prezenta mâine la sesiunea extraordinară, să omagiem corespunzător această zi istorică a României, iar astăzi să intrăm în ordinea de zi, domnule președinte, ca atare.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Domnul deputat Nicolicea. Se pregătește domnul deputat Ponta.

Vă rog.

Domnul Eugen Nicolicea:

În primul rând, aș vrea să precizez că neaprobarea ordinii de zi solicitate, deci inclusiv modificarea ar duce la împiedicarea sesiunii extraordinare. La o sesiune extraordinară nu poți să-i modifici ordinea de zi, unul din motive fiind acela că ordinea de zi este propusă sub semnătura a o treime dintre deputați și senatori, ceea ce nu este cazul, în cazul de față fiind doar un senator independent.

În ceea ce privește solicitarea, chiar dacă s-ar putea să modifici ordinea de zi, pentru primirea mesajului Președintelui României, art.1 pct.1, rețineți că președintele vine la solicitarea acestuia, și nu la solicitarea Parlamentului. Poate unii s-ar putea întreba de ce un fost președinte al Senatului nu știe prevederile regulamentare sau poate că își pun problema dacă nu cumva a vrut din nou să ia fața celor de la PSD, așa cum a încercat să facă de mai multe

ori.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc. Domnul Ponta.

Vă rog, domnule președinte.

Domnul Victor-Viorel Ponta:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Referitor la ziua de mâine, aș vrea să exprim încă o dată un punct de vedere. Cred că discuțiile foarte lungi pe teme de procedură nu își au locul și momentul aici. Evident că este convocată sesiune pentru ziua de mâine. Evident că fiecare dintre membrii Parlamentului va decide pentru el însuși unde va participa. Dacă va fi aici, în Parlament, alături de dumneavoastră, de conducerea Parlamentului, dacă va fi la Iași, așa cum domnul Antonescu și cu mine ne vom afla, sau fiecare în colegiul său.

Noi, cei de la Uniunea Social-Liberală, fără să se supere cineva și fără să acuzăm pe cineva, mâine, în ziua de 24, așa cum am fost, de altfel, în ultimii ani, vom fi în stradă, noi la Iași, fiecare în colegiul său. În rest, cred că discuțiile foarte lungi pe procedură nu ne avantajează și cred că oamenii așteaptă astăzi de la noi cu totul și cu totul altceva decât o nouă dezbatere pe procedură. Am vrut să lămuresc punctul nostru de vedere. Noi vom fi la manifestările din fiecare oraș. Sigur, cei de la putere vor fi acolo unde consideră că este cel mai bine.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc și eu.

Încheiem aici discuțiile procedurale.

Dacă în legătură cu programul de lucru propus de Birourile permanente, deci începem acum și terminăm când terminăm astăzi ședința noastră sunt observații? Nu sunt.

Supun votului dumneavoastră programul de lucru al ședinței de astăzi.

Voturi pentru? Mulțumesc.

Voturi împotrivă? Două voturi împotrivă.

Abțineri? Nu sunt abțineri.

La ordinea de zi de astăzi avem dezbaterile situației politice, economice și sociale din România.

În legătură cu acest punct, Birourile permanente ale celor două Camere au hotărât să propună timpul maxim alocat pentru dezbateri, după cum urmează: Guvernului i se rezervă maxim 60 de minute, pe care le poate utiliza la începutul și la încheierea dezbaterilor.

Timpul maxim alocat pentru dezbateri grupurilor parlamentare, potrivit numărului de membri și a deputaților independenți, calculat la 20 de secunde pentru fiecare parlamentar, se prezintă astfel: PDL – 56 de minute; PSD – 44 de minute; PNL – 28 de minute; UDMR – 9 minute; Grupul parlamentar progresist – 11 minute; minoritățile naționale – 6 minute; deputați și senatori independenți fără apartenență la grupurile parlamentare – 2 minute.

Dacă sunt obiecții? Nu sunt.

Supun votului dumneavoastră aceste propuneri.

Cine este pentru? Mulțumesc.

Voturi împotrivă? 3.

Abțineri? Nu sunt.

Rog liderii grupurilor parlamentare să depună la secretarii de ședință numele senatorilor și deputaților înscriși la cuvânt pentru dezbateri.

Îl invit la tribună pe domnul Emil Boc, prim-ministru, pentru prezentarea poziției Guvernului cu privire la situația politică, economică și socială din România.

Aveți cuvântul, domnule prim-ministru.

Domnul Emil Boc (*prim-ministrul Guvernului României*):

Domnule președinte al Senatului,

Doamnă președinte a Camerei Deputaților,

Dragi colegi membri ai Cabinetului,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Doamnelor și domnilor,

În primul rând, vreau să vă mulțumesc pentru invitația adresată. Am venit aici, în fața dumneavoastră, pentru sesiunea extraordinară a Parlamentului României. La fel de adevărat este că trăim vremuri speciale deosebite în lume, în Europa și în România.

Criza economică mondială necruțătoare a afectat și afectează viața a miliarde de oameni. Suntem, practic, în mijlocul unei crize fără precedent după cel de-al Doilea Război Mondial. Nimeni nu știe exact când se va încheia această criză sau ce forme noi va îmbrăca ea. A început în 2008 cu o criză imobiliară, s-a transformat într-o criză

financiar-bancară și acum capătă formele unei crize legate de datoriile suverane ale statelor și de deficitele bugetare.

Astăzi, în Uniunea Europeană, există riscul major de a se reveni pe recesiune economică. Recent, așa cum ați putut observa, ratingul de țară a cel puțin nouă țări importante din Uniunea Europeană a fost afectat în sens negativ. De asemenea, a fost afectat și ratingul mecanismului financiar de stabilitate financiară. Astăzi, în Europa, țări importante ale Uniunii Europene sunt, din nefericire, în pragul colapsului economic și financiar. Și spun din nefericire pentru că este o realitate.

Astăzi, Uniunea Europeană caută soluții extreme și severe pentru a opri criza economică, pentru a se rezolva problema deficitelor și a datoriilor suverane ale statelor.

Foarte pe scurt, în acest context pe care l-am precizat, care este situația României, unde se află România astăzi din punct de vedere economic? Știm cu toții, România vine după trei ani de criză economică severă. România vine după trei ani în care oamenii au fost nevoiți să suporte măsuri dure de austeritate, pentru a putea salva țara de la colapsul economic.

În momentul în care am preluat guvernarea, la sfârșitul anului 2008, am avut în față două provocări mari: pe de o parte, criza economică, cu efecte pe care foarte puțini le-au putut intui atunci și, pe de altă parte, un stat român nereformat în ultimii 20 de ani, cu foarte multe probleme.

În limbaj popular, aș putea spune în felul următor: când am preluat guvernarea și dacă aș face o comparație cu o casă pe care o iei

în primire, pe afară gardul era vopsit și arăta bine, pentru că am avut în 2008 o creștere economică importantă, dar atunci când intri în casă, am observat că acea casă pe care am preluat-o stă să se prăbușească datorită faptului că stăteau să se prăbușească grinzile, lucrurile erau ruginite și ne întrebam cum de rezistă.

Explicația era simplă: am avut vremuri senine. Acum, însă, în 2008, venea furtuna. Se punea întrebarea „Ce faci?”. Aștepti să vină furtuna și să se prăbușească această casă peste noi, adică România să se scufunde din punct de vedere economic, sau iei decizii de a face reparații capitale, pentru a pune România pe roate? Și am fost nevoiți, concomitent - și asta a fost marea greutate a României - concomitent, să luăm, pe de o parte, măsuri de limitare a efectelor crizei economice fără precedent, de restructurare a cheltuielilor bugetare, de a ține economia sub control, dar, pe de altă parte, și de a reforma importante domenii ale statului, precum: educația, justiția, numărul funcționarilor publici, legislația muncii, legislația salarizării, a asistenței sociale, pentru că, repet, venea furtuna. Înainte, cât a fost senin, aceste lucruri care n-au funcționat în România nu s-au văzut atât de pronunțat. În preajma furtunii, însă, ești obligat, dacă ești responsabil, să iei decizii dure, dar, care, repet, își au eficiență pe termen mediu și lung.

Astăzi se demonstrează că măsurile pe care le-am luat au fost corecte. Au fost măsurile necesare pentru a salva economia românească și a salva România de la colaps. Astăzi, România este stabilă din punct de vedere economic și este o realitate recunoscută de toate organismele internaționale. Nu o să fac o înșiruire de date și fapte economice, pentru că nu acesta este scopul meu astăzi, dar iată

că după doi ani de cădere economică, 2009 și 2010, în 2011 am reușit să avem creștere economică, chiar peste prognoza pe care am avut-o inițial. Am ieșit din recesiune, ca primă etapă spre ieșire din criza economică, dar suntem încă în plină criză economică. Faptul că aceste semne economice sunt pozitive ne arată că drumul a fost corect. Astăzi, deficitul bugetar și datoria publică sunt sub control și sunt printre cele mai scăzute din Uniunea Europeană. La fel, dacă ne uităm la inflație sau la rata cursului de schimb, și acestea sunt echilibrate și sub control.

Pe de altă parte, în timp ce în Uniunea Europeană importante state - și am spus cel puțin nouă dintre ele - au suferit o retrogradare a ratingului de țară, România a reușit, în această perioadă de timp, să recâștige statutul de țară în care se poate investi, la unele agenții de rating. Cum? Prin efortul românilor și al României. Cu alte cuvinte, astăzi, suntem mult mai bine pregătiți pentru a face față unui eventual val doi al crizei economice, decât am fost în 2008. Am spus-o că eram complet nepregătiți în fața furtunii care se anunța. În acești ani, am construit diguri împotriva furtunii. Suntem mai bine pregătiți. Nu înseamnă că suntem invulnerabili. Nu înseamnă că această criză europeană nu ne poate afecta în continuare. Da, ne poate afecta și stă în înțelepciunea și în maturitatea noastră, a acelor care reprezentăm România la nivel parlamentar sau guvernamental, să ferim România de ceea ce poate fi mai rău în perioada următoare, din punct de vedere economic. Am câștigat această stabilitate cu greu, cu durerea românilor. Important e ca ea să nu fie compromisă și să nu fie pierdută.

De ce spun asta? Pentru că am ajuns la această stabilitate economică în primul rând și în primul rând cu sacrificiul și durerea românilor. Și lor trebuie să le mulțumim de fiecare dată și în primul rând. Eu am făcut-o de fiecare dată când am avut ocazia, o fac și astăzi, în fața dumneavoastră, gestul de a le mulțumi sincer românilor pentru faptul că ei au salvat România, în acești ani, de la prăbușire economică. Fără efortul lor, n-ar fi fost posibil.

De aceea, cu atât mai mult înțeleg nemulțumirea cetățenilor români. Înțeleg nemulțumirea oamenilor. O înțeleg și ca prim-ministru, o înțeleg și ca om. Pentru că știu că atunci când îți e afectat salariul, când îți este afectat locul de muncă din sistemul bugetar sau chiar din sistemul privat, știu că această măsură, la nivel personal, te afectează pe tine și pe familia ta și e evident să fii nemulțumit pe cei care te conduc.

E greu, foarte greu de explicat că, fără acel rău, era și mai rău. Că alternativa era dezastrul la ceea ce am avut în față. Și știu cât de greu este să le explici oamenilor acest lucru. Oamenii nu se încălzesc cu cifre macroeconomice, oamenii nu trăiesc cu indicatori macroeconomici. Înainte de a vorbi de deficit bugetar în casă, vorbesc de rata la întreținere sau de rata la bancă. Știu foarte bine aceste lucruri.

Dar ce s-ar fi întâmplat dacă aceste măsuri nu erau luate? Cursul, probabil, s-ar fi triplat și ne-am fi pus întrebarea cine mai rezista ca mediu de afaceri sau ca oameni care să-și mai poată plăti unele rate? Ce s-ar fi întâmplat cu statul român dacă nu realizăm restructurarea sectorului bugetar? Mai putea România să reziste cu

1400000 de bugetari? Nu putea să reziste. Puteam, ca stat, să mergem mai departe în forma pe care am avut-o în 2008?

Răspundeți-vă și dumneavoastră sincer și orice om, care analizează economic datele la rece, ne spune că aceste măsuri pe care le-am luat au fost corecte. Și repet, în primul rând românii sunt aceia care au făcut posibilă salvarea țării.

Dar eu spun așa: și politicienii au o mare responsabilitate în această criză economică, și cei din România și cei din afara României, pentru că ei au fost aceia care au dus România și țările din Uniunea Europeană în acest prag al datoriilor publice care nu mai pot fi acceptate, la un nivel al deficitelor care nu mai pot fi susținute.

Și politicienii trebuie să-și asume și ei răspunderea pe măsura dorinței, pe măsura durerii și suferinței oamenilor. Și ei trebuie să-și asume responsabilități.

Noi, cei din arcul guvernamental, ne-am pus pe tavă imaginea și voturile: de la președintele României, care și-a sacrificat imaginea, la primul-ministru, care și-a asumat, alături de președinte, aceste măsuri care costă în imagine și în voturi, la fiecare dintre dumneavoastră, din arcul guvernamental, care mergeți în teritoriu și luați critici din partea oamenilor. Da, am pierdut imagine și voturi, dar vă asigur că a meritat pentru țară.

Și cei ce cred că, profitând de durerea și de suferința de moment a oamenilor, se vor putea urca mai repede pe putere, greșesc sau cel puțin nu este moral, având în vedere această situație pe care o avem.

Și le spun colegilor din opoziție, cu toată sinceritatea: da,

oamenii sunt nemulțumiți de măsurile de austeritate pe care le-am luat, dar vreau să știți, în aceeași măsură, că oamenii sunt nemulțumiți de întreaga clasă politică din ultimii 20 de ani.

Aceste proteste din ultima vreme ne-au arătat acest lucru. Da, oamenii au o nemulțumire îndreptățită față de măsurile de austeritate, dar, în același timp, au o nemulțumire mult mai mare față de tot ceea ce înseamnă politică și clasă politică din ultimii 20 de ani și aici este responsabilitatea noastră, a tuturor.

Cum răspundem ca politicieni la această provocare? Răspundem în aceeași manieră de confruntare, de ură, de imposibilitate a unei comunicări? Sau învățăm din lecția pe care oamenii ne-au dat-o din stradă că în primul rând politicienii au obligația să-și schimbe comportamentul?

Nu spun vorbe mari, că am avea de a face cu o reinventare a politicului, dar chiar cred sincer că este nevoie de un alt mod de a face politică în România. O politică care să pună și să trimită la muzeul antichităților: aroganța, lipsa de comunicare, incapacitatea de a îi asculta pe oameni.

Voci din sală:

Rușine, rușine, rușine să vă fie!

Domnul Emil Boc:

Eu îmi asum personal greșelile mele și ale Guvernului. N-am comunicat cel mai bine în acești ani, dar vreau să știți că această problemă este mult mai profundă în societatea românească.

Oamenii n-au cerut în Piața Universității să vină Ponta și

Antonescu să-i conducă, pentru că asta ar fi însemnat că aveau doar o problemă cu cei care conduc astăzi țara.

Voci din sală:

Demisia! Demisia!

Domnul Emil Boc:

Oamenii au o problemă mai profundă cu ceea ce înseamnă sistemul politic românesc. Și trebuie să învățăm fiecare din această lecție, de la nivel local până la nivel național sau de la nivel național până la nivel local, că oamenii sunt cei care conduc în democrație, că vocea lor este, în ultimă instanță, cea care trebuie să conducă destinele unei națiuni, exprimată instituțional prin mecanismele democratice.

Voci din sală:

Pe care le-ați distrus.

Domnul Emil Boc:

Repet, este, ceea ce se întâmplă în stradă dincolo de nemulțumirea față de măsurile de austeritate, un vot de blam la adresa întregii clase politice, care trebuie să învețe că trebuie să-și schimbe comportamentul. Iar de la aroganță la lipsă de comunicare, la prevalența intereselor personale în raport cu interesul public, sunt lucruri pe care oamenii le cer și repet, fiecare trebuie să învățăm din această lecție.

Care este cel mai important lucru astăzi pentru România? În primul rând, v-am atras atenția sincer, dragi colegi, – și luați-o așa cum credeți dumneavoastră, v-am spus exact ce gândesc –pe

componenta morală, pe componenta de reformă a clasei politice în continuare.

Ce așteaptă, însă, astăzi românii, cetățenii români de la noi?

Voci din sală:

Mai întâi demisia!

Domnul Emil Boc:

Eu spun un lucru acum: cel mai important lucru pentru România astăzi este să păstrăm stabilitatea economică a țării și credibilitatea externă a României. Sunt bunuri câștigate, oameni buni. Sunt bunuri pe care le-am câștigat cu prețul suferinței românilor. N-avem voie să dăm cu piciorul la acest bun de preț pe care România îl are astăzi.

Uitați-vă ce se întâmplă în Europa! Uitați cum țări importante din zona euro sunt în pragul falimentului! Uitați cu câtă greutate încearcă să găsească soluții pentru a ajunge la stabilitatea economică pe care noi ne-am câștigat-o datorită românilor!

N-avem dreptul niciunul dintre noi, guvernanți sau opoziție, să sacrificăm ceea ce România are mai de preț astăzi, stabilitatea și credibilitatea ei externă. De aceea, cred că avem obligația să conservăm acest bun despre care am vorbit.

Vă propun pentru 2012 un pact pentru stabilitate politică și economică a României. Acest pact de stabilitate economică și politică să aibă drept obiectiv fundamental păstrarea stabilității economice a țării și a credibilității externe a României. Sau, în alți termeni spus acest lucru, un pact pentru a menține și a crea locuri de muncă în

continuare, în această țară.

Voci din sală:

Rușine!

Domnul Emil Boc:

Acest pact are o componentă politică. E un act electoral 2012. Vom avea alegeri în toamna acestui an.

Voci din sală:

Dă-ți demisia!

Domnul Emil Boc:

Ne mai despart, practic, opt luni de zile până intrăm în campanie electorală.

Înainte de campanie electorală și de interesele politicianiste ale unora sau altora, interesul care trebuie să ne unească pe toți este interesul național, interesul stabilității economice a țării.

Ca partide, putem avea interese diferite. Ca oameni ce reprezentăm România, trebuie să ne preocupe, în primul rând, interesul național și de a conserva ceea ce românii au câștigat cu trudă, cu suferință, în acești ani – stabilitatea despre care am vorbit.

Aștept din partea opoziției – așa cum am discutat – propunerile pentru Consiliul de dialog economic putere – opoziție.

Vreau să știți că acest Guvern a știut și știe ce are de făcut, pentru că de aceea a reușit să aducă stabilitatea economică a țării, dar recunosc că nu deținem monopolul adevărului. Nu spunem că soluțiile noastre sunt perfecte.

Așteptăm în continuare de la opoziție orice propunere care poate veni pe linia menținerii și creării locurilor de muncă.

Responsabilitatea este al treilea lucru pe care-l așteaptă românii de la noi.

Voci din sală:

De la dumneavoastră, în primul rând!

Domnul Emil Boc:

Clasa politică din ultimii 20 de ani s-a concentrat pe cele două – sau mai bine spus – pe o singură modalitate de lucru: confruntare. Unii să dispară, ceilalți să ia puterea. Nu cred că este un mod de a face politică specific anilor pe care-i avem în față de criză economică.

Vă propun să înlocuim confruntarea cu competiția. Confruntarea înseamnă ură. Confruntarea înseamnă: dă-te tu jos, ca să mă urc eu la putere. Confruntarea înseamnă să dispară adversarul politic, ca să-i iau eu locul. Competiția înseamnă dialog între idei, propuneri și soluții.

Oamenii, dincolo de ceea ce spun în piață, așteaptă de la politicieni un asemenea mod de comportare, trecerea de la confruntare la competiție. Și cel mai bun, care va fi apreciat de oameni în alegeri, conform Constituției, să conducă destinele României, dar pe bază de programe, de idei.

Nu spun că și eu am făcut întotdeauna acest lucru de când sunt în politică, dar recunosc că aceasta este calea. Dacă veți recunoaște și dumneavoastră, cu siguranță, România va avea de

câștigat. Să mergem pe competiție și nu pe confruntare! Confruntarea, repet, duce la învrăjbire și ură; competiția duce la soluții pentru oameni.

Tot pe linia aceasta, a responsabilității, fac apel colegial la USL, să renunțe la propunerea pe care au anunțat-o, de a cere Uniunii Europene suspendarea fondurilor europene pentru România.
(*Rumoare.*)

Voci din sală:

Rușine, rușine, rușine să vă fie!

Domnul Emil Boc:

Fondurile europene sunt ale țării, nu sunt ale USL-ului sau ale puterii. România are nevoie de acești bani, pentru că îi merită și i-a câștigat.

Cred că atunci când avem interesul național în față, nu e bine ca cei din opoziție, colegii noștri din opoziție, să încerce să-și caute modalități mai ușoare de a se cățăra spre putere, punând în pericol interesul României.

Doar anul acesta avem 6 miliarde de euro pe care putem să-i aducem în țară. Finalizarea autostrăzilor sau, practic, finalizarea proiectelor din orice comună din această țară, din oraș, din municipiu depinde de acești bani europeni.

Eu cred că trebuie să lăsăm de-o parte ura și învrăjbirea despre care am vorbit, să vedem interesul țării și aici, da, să avem competiție, dar pe proiecte și să nu punem interesul țării la mijloc.

Voce din sală:

Legea sănătății!

Domnul Emil Boc:

Sper ca acest lucru va fi înțeles că este în beneficiul oamenilor și să stopeze orice demers care ține mai mult de vremurile fanariote, când ne plângeam la Înalta Poartă cu privire la dorința de a lua firmanul, de a lua conducerea țării, venind din afară. Nu. Românii trebuie să decidă cine va guverna această țară.

Și avem alegeri în această toamnă și trebuie să-i lăsăm pe români, alegând programele, judecându-ne ce am făcut pe fiecare, să ia decizia cea mai potrivită.

În aceste zile, reacția politicianilor n-a fost întotdeauna cea mai potrivită și vreau să știți sincer, regret derapajele și stângăciile verbale ale unor colegi de-ai mei la adresa protestatarilor din stradă și prezint aici, de la această tribună a Parlamentului, scuze publice românilor pentru aceste stângăcii verbale și pentru aceste afirmații. *(Aplauze.)*

Vreau, de asemenea, să știți, că, pe această linie, am luat decizia de revocare din funcție a ministrului afacerilor externe, Teodor Baconschi, și am înaintat președintelui României propunerea de revocare din funcție pentru declarațiile făcute. *(Aplauze.)*

Cred că este un moment în care putem schimba cursul politicii în România de la confruntare la competiție în interes național.

Vă invit ca, astăzi, soluțiile care ne unesc și nu ne dezbină să fie acelea care să conducă mai departe România spre ceea ce înseamnă viitorul ei, pentru că stabilitatea o avem, depinde de noi să nu o

compromitem.

Vă mulțumesc. (*Aplauze. Vociferări. Se scandează: Demisia!*)

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Trecem la dezbateri și-l invit la microfon pe domnul senator Radu F. Alexandru, din partea Grupului PDL. Se pregătește domnul Victor Ponta.

Domnul Radu-Alexandru Feldman:

Domnule președinte al Senatului,

Doamnă președinte a Camerei Deputaților,

Domnule prim-ministru,

Distinși membri ai Guvernului,

Stimați colegi,

Dragi invitați,

Sesiunea extraordinară a Parlamentului României, convocată la inițiativa USL și susținută în unanimitate de toți reprezentanții partidelor parlamentare în Birourile permanente ale celor două Camere, are loc în condiții socio-politice fără precedent în România postdecembristă.

De mai bine de zece zile, în toate marile orașe ale țării au loc manifestații care au ca notă comună exprimarea în modul cel mai vehement a neîncrederii a insatisfacției concetățenilor noștri față de clasa politică.

Orice abordare a acestor evenimente numai din punct de

vedere al puterii sau din punct de vedere al opoziției este născătoare de grave confuzii, obstacol de netrecut pentru găsirea soluțiilor celor mai adecvate pentru depășirea situației.

Ce se întâmplă astăzi în România, stimați colegi?

În urmă cu puține zile, domnul președinte Crin Antonescu vorbea despre Piața Universității ca despre un loc magic, având cu siguranță în fața ochilor minții acolada peste timp între ceea ce a fost fenomenul inconfundabil și inubliabil – Piața Universității, România '90 – și ceea ce se întâmplă astăzi.

Cu tot respectul pentru distinsul nostru coleg, îmi permit să spun că este într-o eroare.

Piața Universității din anii '90 a însemnat o manifestare a speranței renăscute, a convingerii nestrămutate că sângele vărsat cu puțină vreme în urmă nu a curs în zadar.

Piața Universității de astăzi este manifestarea speranțelor irosite, a zilelor fără orizont, a neîncrederii în ziua de mâine.

Este o diferență ca de la cer la pământ. Singura similitudine este doar spațială. În rest, sunt două stări de spirit, două atitudini, două moduri de a vedea viața total diferite.

Probează o orbire de neiertat cei care, văzând Piața Universității, rețin doar apelul „Jos Băsescu!” și nu văd mai departe „Jos Ponta!”, „Jos Antonescu!”, „Sus democrația!”, jubilează în zadar și fără sens și fără motivație cei care văd Piața Universității și n-au o strângere de inimă când văd fotografiile domnului Victor Ponta arse de manifestanți. Se înșeală cei care cred că mai pot prosti astăzi lumea cu vorbe goale și ajung să fie evacuați din Piață sub protecția

jandarmilor de furia oamenilor ieșiți în stradă pentru a-și apăra dreptul la o viață normală.

Stimați colegi,

O întrebare se impune cu necesitate: Este, oare, clasa politică românească de blamat în ansamblul ei? Cu luciditatea și cu responsabilitatea la care am acces, vă mărturisesc că nu împărtășesc punctul acesta de vedere.

România de astăzi nu mai este România eliberată în anii '90. Este o altă țară, este o altă lume. Și tot ce s-a reușit în acest timp, tot ce s-a reușit în acești ani, dincolo de ezitări, dincolo de stagnări, dincolo de pași înapoi, înseamnă câștiguri de necontestat pe calea democrației, pe calea economiei de piață, pe calea drepturilor fundamentale ale oamenilor.

Suntem în Uniunea Europeană, suntem în NATO. Sunt merite care revin tuturor partidelor care au guvernat în România în ultimii 20 de ani cu izbânzi mai notabile sau mai puțin notabile.

Și atunci de unde această revoltă? De unde această neîncredere față de clasa politică? Față de felul în care am procedat, față de felul în care am acționat, ostil împotriva intereselor țării? Față de felul în care am transformat confruntarea politică într-un permanent și dezgustător război împotriva celor care nu împărtășeau punctul nostru de vedere.

„Cine nu e cu noi, e împotriva noastră” – sinistra filozofie politică a comunismului celui mai rudimentar este astăzi mai prezentă ca oricând în scena politică românească. Injuria, calomnia, acuzele cele mai aiuritoare, fără nicio probă, fără niciun argument sunt armele

predilecte cu care ne manifestăm în viața publică.

Cum credem că se poate ca oamenii să nu ne întoarcă spatele? Cum credem că nu ne acoperim de disprețul și de neîncrederea lor procedând în felul acesta?

Stimați colegi,

Pornind de la această realitate, suntem martorii felului inadmisibil în care, de la primele zile ale manifestărilor publice care au loc, USL-ul încearcă să răstălmăcească și să denatureze sensul manifestațiilor din stradă. Nu este ușor, dar trebuie să recunoaștem că „Rușine clasa politică, USL, PSD aceeași mizerie e!” este adevărul celor spuse în stradă și nu „Jos Băsescu!”, nu „Jos Guvernul!”, nu „Jos PDL-ul!”

Voci din sală:

Rușine!

Domnul Radu-Alexandru Feldman:

Nu vreți să recunoașteți acest adevăr, dar sunt două lucruri limpezi, care trebuie spuse și înțelese de orice om de bună-credință.

Unu. Măsurile de austeritate luate au fost obligatorii și necesare. Și oamenii au înțeles lucrul ăsta și au acceptat acest sacrificiu. Și tot ce se întâmplă astăzi în Europa, tot ce se întâmplă astăzi în rândul țărilor dezvoltate este cea mai bună dovadă că măsurile au fost necesare. Iar toate expertizele institutelor internaționale confirmă că astăzi România a ajuns într-o fază de stabilitate economică, de relansare economică și oamenii au ajuns să înțeleagă lucrul acesta.

Guvernul atât de mult hulit și-a făcut datoria și noi am acceptat toate măsurile de sacrificiu, convinși că avem de pierdut din punct de vedere electoral. Dar, mai important de toate, a fost datoria față de țară și trebuie să fim recunoscători Guvernului pentru felul în care și-a făcut datoria.

Doi. Toate sondajele, indiferent de cine le-a comandat, arată că deja, de o bună perioadă de vreme, USL-ul este angajat într-o pantă descrescătoare de sub 50%, în timp ce PDL-ul crește la peste 20%. Această realitate, acest adevăr matematic este cauza pentru care astăzi forțați alegerile anticipate.

Câtă vreme iluzia lui 50+1% se pierde într-un spațiu tot mai puțin accesibil, sunteți în stare de orice. Sunteți în stare să forțați alegeri anticipate. Sunteți în stare să blamați țara și să reclamați sancțiuni împotriva țării, fără să vă gândiți o clipă la popor, în numele căruia credeți că vorbiți.

Faceți același lucru dușmănos împotriva intereselor țării, pe care l-ați făcut în ultima campanie prezidențială, când înalți emisari ai PSD-ului au mers la Washington și au declarat că dacă Traian Băsescu este reales președinte al României, România se transformă într-un Afganistan al Europei.

Nu s-a întâmplat și nu se va întâmpla niciodată lucrul acesta, pentru că oamenii acestui neam sunt infinit mai lucizi și mai responsabili decât mulți dintre oamenii politici care conduc astăzi țara.

Și totuși, stimați colegi, mâine, în aceeași sală, vom sărbători așa cum se cuvine Marea Unire.

Vă invit, vă rog să învățăm din pilda istoriei. Să încercăm să

ieșim din această veșnică, bezmetică iarnă a vrajbei noastre și să dăm României șansa pe care o merită.

Hai să încercăm să urmăm îndemnul unui mare artist și să dăm păcii o șansă!

Hai să încercăm într-adevăr să oferim românilor viața pe o merită!

Nu vă invit în Piața Independenței, să ne pupăm ca fariseii, cu bâtele și cuțitele la spate.

Nu ignor nicio clipă și am tot respectul față de rolul opoziției în buna și corectă funcționare a statului, dar confruntarea între putere și opoziție, oricare ar fi partidele care se află într-o poziție sau alta, trebuie să se facă prin calitatea programelor, a inițiativelor legislative, a măsurilor de reformă cu care venim în beneficiul țării.

E timpul într-adevăr să ne slujim țara!

E timpul într-adevăr să facem ceva pentru această Românie greu încercată!

Să ne dea Dumnezeu gândul cel bun! (*Aplauze.*)

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Îl invit la microfon pe domnul președinte Victor Ponta, se pregătește domnul președinte Crin Antonescu.

Vă rog, domnule deputat.

Domnul Victor-Viorel Ponta:

Domnule președinte al Senatului,

Domnule prim-ministru,

Doamnelor și domnilor miniștri,

Stimați colegi parlamentari,

Astăzi ne aflăm într-o sesiune extraordinară, pentru că trăim momente extraordinare și cred că purtarea noastră și comportamentul nostru ar trebui să fie altfel decât până acum.

Am ascultat în bancă, nu am comentat în nici un fel, nu am aplaudat, nu am fluierat, am ascultat ceea ce primul-ministru a spus, ceea ce s-a discutat până acum, chiar și în discursul domnului senator, și aș dori astăzi să remarcați că din punctul nostru de vedere, astăzi trebuie să vorbim despre România, și despre români. Nu despre opoziție și despre putere, nu despre USL și PDL, nu despre înlocuirea lui Boc cu Ponta, ca să dăm un semn de inteligență, putând să ascultăm și să luăm împreună deciziile cele mai bune.

Astăzi suntem obligați să ne gândim împreună ce trebuie să facem pentru cei care sunt în piață, pentru cei care, fără să fie în piață, sunt la serviciu, sunt la școală și așteaptă de la noi să ne comportăm ca niște oameni responsabili. Astăzi cred că trebuie să luăm decizii, nu doar să vorbim pentru televiziuni, și, domnule prim-ministru, nu pot decât să... (*Vociferări.*)

Sunt gata să vă ascult și pe dumneavoastră, dacă și dumneavoastră mă ascultați pe mine.

Domnule prim-ministru, evident că nu pot decât să fiu de acord cu decizia dumneavoastră de revocare din funcție a ministrului de externe, domnul Baconschi. Însă dumneavoastră sper că sunteți conștient că este prea puțin și prea târziu. Este mult prea puțin și este mult prea târziu. Oamenii care se uită la noi așteaptă soluții pentru

problemele lor, nu pentru problemele de imagine ale Guvernului sau pentru problemele cauzate de lipsa de tact a unui ministru care a ajuns în funcție pe niște criterii pe care nu are rost să le mai reluăm în acest moment.

Avem în 2012, și aici putem să fim de acord că o parte din ceea ce primul-ministru a spus că o parte din ceea ce reprezentanții puterii susțin, că avem în 2012 două datorii esențiale. În primul și în primul rând, să asigurăm o stabilitate și dacă se poate chiar o dezvoltare economică și socială, și trebuie, de asemenea, să asigurăm revenirea României la standardele de democrație pentru care oamenii au ieșit în stradă și în 1989, și în 1990 și în săptămâna care a trecut.

Aș vrea însă, fără a purta nici un fel de polemică, să vă reamintesc de ce am ajuns în această situație, pentru că, așa cum dumneavoastră uneori v-ați asumat, în această perioadă ați suspendat regulile democratice pentru niște obiective economice. Să treci cele mai importante legi ale țării prin angajarea răspunderii în Parlament este o suspendare a democrației pe care dumneavoastră ați considerat-o necesară. Să veniți atât de rar în fața Parlamentului - și e bine că veniți acum -, să considerați de fiecare dată că opoziția sau presa sunt cele care fac rău țării, în timp ce puterea face numai bine dar nu este înțeles, regula că majoritatea, pentru că are un vot în plus, poate să impună toate deciziile, traseismul politic prin șantaj și prin oferirea de funcții care a modificat voința oamenilor și corupție.

Fac o scurtă pauză, domnule prim-ministru, sper sincer că l-ați revocat pe domnul Baconschi din funcție pentru neîmplinirile Domniei Sale în acea poziție pe care o ocupa, și nu pentru a oferi o

nouă mită celor care au trădat opoziția și au venit alături de dumneavoastră pentru funcții. Nu vă fac un proces de intenție, îmi doresc sincer ca să fie un gest cu adevărat sincer din partea dumneavoastră.

Important este, dacă vorbiți de un pact politic despre care și noi opoziția am vorbit, să spunem de astăzi oamenilor ce nu veți mai face și ce nu vom mai face. Astăzi, domnule prim-ministru și stimați colegi aflați la putere, astăzi, nu miercuri, când se va pronunța Curtea Constituțională, trebuie să anunțați că renunțați la ideea greșită a comasării și amânării alegerilor locale. (*Aplauze.*)

E posibil să aflăm miercuri ca această angajare a dumneavoastră, a 14-a din lunga serie, este neconstituțională. Ce veți face atunci? Veți merge mai departe, spunând, da, am adoptat o lege neconstituțională, dar nu-i nimic, ne asumăm responsabilitatea dar rămânem tot noi. Cred că ar fi un prim gest de responsabilitate ca de astăzi să anunțați renunțarea la acea procedură considerată nu doar de noi, de opoziție, ca fiind nedemocratică.

Tot astăzi, domnule prim-ministru, ar trebui nu doar să ne explicați de ce v-ați angajat răspunderea de 14 ori, ci să vă angajați în fața oamenilor că nu veți mai folosi în următoarele zile - sper să nu fie luni - de mandat ale dumneavoastră această procedură.

Astăzi trebuie să le spuneți oamenilor că nu vă mai angajați răspunderea pe nici un fel de lege și că veți veni să discutați cu oamenii și cu Parlamentul României deciziile care-i privesc pe ei.

Astăzi, domnule prim-ministru, ar trebui să spuneți că la baza oricărei majorități parlamentare stă decizia oamenilor la vot nu

traseismul, nu trădarea, nu recompensarea prin funcții, grade și bani pentru cei care își înșeală electoratul. Dacă veți continua în această direcție, dezastrul vă pândește foarte aproape. Important este să asigurăm împreună, și aici este punctul comun al discursului premierului cu al nostru, să asigurăm împreună stabilitate și siguranță în acest an extrem de dificil. Nu am votat noi, opoziția, bugetul pe 2012, dar România are un buget și acesta trebuie pus în aplicare. Trebuie ca România, deși am avut multe rețineri și critici, trebuie ca România să-și respecte angajamentele internațională față de Comisia Europeană, de Banca Mondială și de FMI. Trebuie să asigurăm în continuare încredere pe piețele internaționale și stabilitate. 2012 va fi un an foarte greu pentru România și pentru Europa. 16 miliarde de euro trebuie să împrumute Guvernul României, oricum se va numi primul-ministru și oricum se va numi ministrul de finanțe, 3 miliarde de euro reprezintă doar datoriile de returnat în acest an.

Opoziția a înțeles că acest an va fi un an greu, motiv pentru care vă cerem dumneavoastră, celor de la putere, să nu repetați greșeala din 2009 și să spuneți că totul este foarte bine. Ați făcut-o în 2009, a fost un an de campanie electorală și am plătit cu toții de atunci încoace acea minciună și acel triumfalism.

Domnule prim-ministru,

Vă rog, indiferent dacă veți mai fi prim-ministru sau nu, să nu-i păcăliți din nou pe români. 2012 va fi un an foarte greu și 2013 va fi un an foarte greu, nu le spuneți că datorită dumneavoastră am ieșit ca țară din criză. N-am ieșit, suntem tot acolo și important este ce facem în viitor. Este foarte important cine poate asigura această

stabilitate și încredere. Și propunerea noastră, nu doar a noastră a celor din opoziție, poate, dacă vreți, e propunerea mea, ca să încheiem orice fel de discuție că se înlocuiește Boc cu Ponta, un guvern de tehnocrați, susținut de toate partidele responsabile din Parlament, mă refer la PDL, UDMR, Grupul minorităților, PSD și PNL, ar putea în mod sigur să ofere o stabilitate și o încredere pe care Guvernul actual niciodată în nici un fel nu și-o va mai recâștiga în perioada următoare. Ar trebui să susținem un asemenea guvern care să aibă în componența sa miniștri profesioniști, miniștri tehnocrați, miniștri care să nu fie dați afară pe criterii politice, să nu fie numiți pe criterii politice, să nu aibă interese electorale și să asigure o încredere pe care Guvernul Boc și Guvernul actualei Coaliții de guvernare nu o poate oferi.

Trebuie ca acest nou guvern să asigure că toate autoritățile locale sunt finanțate în mod egal. Nu mai poate fi folosit Fondul de rezervă al primului-ministru pentru primarii corupți de la putere sau pentru cei coruptibili din opoziție, care sunt de acord să treacă la putere. Un guvern profesionist va putea, domnule prim-ministru, cu adevărat să acceseze fondurile europene.

Consider, și este singurul termen mai tare pe care-l voi folosi astăzi, consider odioasă încercarea dumneavoastră de manipulare a temei fondurilor europene. O mai spun încă o dată aici, poate acum veți auzi.

Uniunea Social-Liberală niciodată, nicăieri, în nici un fel, nu a vorbit și nu a cerut nici o tăiere a fondurilor europene. Este o minciună îngrozitoare, domnule prim-ministru, dacă ați fost informat greșit de către colaboratorii dumneavoastră, vă rog să-i dați afară, dacă

ați știut adevărul cred că ar trebui să vă cereți scuze pentru această minciună.

În același timp însă, în același timp, suntem obligați să vorbim de faptul că Guvernul dumneavoastră nu din cauza opoziției, nu din cauza presei, nu din cauza altcuiva, ci din cauza dumneavoastră a absorbit doar 4 la sută din fondurile europene aflate la dispoziția României. Cred, domnule prim-ministru, că alături de colegii dumneavoastră sunteți vinovați în fața românilor pentru faptul că ați lăsat 20 de miliarde de euro bani nerambursabili la Bruxelles și între timp i-ați îndatorat România cu 20 de miliarde, bani pe care tot noi, românii, și nu dumneavoastră, domnule Boc, îi veți da înapoi.

Vreau să înțelegeți că fiecare zi în care un guvern nelegitim, un guvern contestat, un guvern criticat și un guvern epuizat din toate punctele de vedere rămâne în funcție este o zi pierdută pentru interesul românilor și este o zi pe care am fi putut s-o folosim împreună pentru a face ceea ce oamenii așteaptă de la noi.

Domnul prim-ministru Boc a dat exemplul altor țări din Europa și cred că este un exemplu corect.

În Grecia, o criză economică și politică a scos oamenii în stradă și primul-ministru a avut demnitatea și și-a dat demisia.

În Italia, o criză economică și socială a scos oamenii în stradă și primul-ministru a avut demnitatea și și-a dat demisia.

În Spania, o criză economică și socială a dus la alegeri anticipate și o nouă putere legitimă prin votul oamenilor conduce în acest moment Spania. Poate veți înțelege aceste exemple sau poate le-ați folosit din greșeală, crezând că în România regulile bunului-simț

nu trebuie să se aplice ca în alte țări. (*Aplauze.*)

Aș vrea să mă refer la a doua obligație a noastră a tuturor pentru 2012, și anume asigurarea, reinstaurarea regulilor democratice pentru care eu și mulți alții alături de mine și ca mine, repet, am luptat în 1989, în 1990, fără să fiu membru la nici un partid, de atunci sau după atunci. Cred că este important să avem alegeri libere și corecte. Nu alegeri amânate, nu alegeri comasate. Primul-ministru vorbea de competiție. Exact asta ne dorim și noi. O competiție corectă. De aceea vrem alegeri anticipate, ca să avem competiție. Problema celor aflați la putere este că știu că această competiție au pierdut-o deja și vor să fugă de competiția adevărată care înseamnă votul oamenilor. Trebuie să avem alegeri libere și corecte, și un guvern de tehnocrați, cu un ministru al administrației și internelor neimplicat politic, poate asigura aceste lucruri.

Avem nevoie de o comisie de anchetă privind modul în care au fost gestionate evenimentele din ultimele zile. Cred că duminica trecută autoritățile statului au dat un semn greșit de slăbiciune, de violență și trebuie să găsim modul și soluțiile prin care un stat democratic își apără instituțiile. De câte ori oamenii nu au cu cine să dialogheze decât cu jandarmii, pentru că nu există guvern, pentru că nu există dialog social, vom ajunge la ceea ce s-a întâmplat duminica trecută, și vina, din păcate, vă aparține.

Avem nevoie împreună de o comisie parlamentară pentru stabilirea Legii electorale. Vreau să vă reamintesc în 2008, când Partidul Democrat Liberal era în opoziție, reprezentantul PDL a făcut parte din Comisia de elaborare a Legii electorale. Era domnul ministru

Valentin Iliescu, dacă nu greșesc. Ar fi pentru prima dată în 22 de ani când Legea electorală e stabilită doar de cei de la putere, și acesta este un derapaj democratic pe care-l vom transmite mai departe partenerilor noștri europeni, având conștiința că ne facem datoria și că suntem europeni, vorbind de derapajele de la Legea electorală.

Avem nevoie de un sistem electoral corect. Toți am criticat modul în care în 2008 de pe locul 2, de pe locul 3, de pe locul 4 s-a ajuns în Parlament, în timp ce cei care au fost cei mai votați au stat acasă. Mergem și în 2012, din interese pur politice și de partid, pe aceleași sistem? Am propus, Uniunea Social-Liberală, reducerea numărului de parlamentari, sancționarea traseismului politic prin pierderea mandatului și alegeri pe criteriul și pe sistemul majoritar dintr-un singur tur, uninominal. S-a răzgândit puterea vizavi de aceste principii pe care le-a enunțat timp de 3 ani?

Avem obligația, și cred că astăzi s-a făcut un pas bun în acest sens, să eliminăm ideea fraudării votului concetățenilor noștri aflați în diaspora. Promotorul fraudei voturilor din diaspora înțeleg că de astăzi este șomer, și cred că e prea târziu și prea puțin, dar avem obligația să-i asigurăm pe compatrioții noștri aflați în străinătate că votul lor nu va fi fraudat și că votul lor va conta în ceea ce se întâmplă în România.

Stimați colegi,

Am auzit foarte multe discuții pe teme procedurale. Deodată colegii de la putere au devenit foarte, foarte chițibușari. Cum e cu... în câte zile, ce trebuie să facem? Vă afirm aici politic și juridic că dacă în aceste zile între partidele reprezentate în Parlament: PDL, UDMR, minorități, PSD și PNL se dorește, se poate încheia un pact politic

pentru alegeri anticipate. Și putem să ne întoarcem cu toții la decizia celor care votează. Nu de înlocuit Boc cu Ponta, nu de înlocuit PDL cu USL acum, ci de înlocuit actualul guvern și actuala conducere cu oamenii care votează. Cred că avem obligația ca după acești ani extrem de agitați să-l aducem pe președintele țării, domnul Băsescu din nou în fața oamenilor, care trebuie, la un referendum, să voteze sau nu pentru demiterea sa din funcție. (*Aplauze. Vociferări.*)

Avem aceste obligații de a ne întoarce, nu de a decide noi pentru oameni, ci de a-i lăsa pe oameni să decidă ceea ce consideră ei că este mai bine în acest moment. Soluția este foarte simplă, un pact politic între toți cei prezenți aici, prin care spunem că suntem de acord să renunțăm la continuarea mandatului nostru de parlamentari și să ne prezentăm în fața oamenilor pentru ca ei să decidă cine să-i reprezinte sau nu în Parlament. (*Aplauze.*)

Toți parlamentarii USL sau cei care vor să rămână alături de USL sunt gata să meargă din nou în fața oamenilor pentru a cere un vot de încredere sau dimpotrivă, un vot de sancțiune. Dacă dumneavoastră o să aveți același curaj și aceeași responsabilitate putem s-o facem, dacă vreți, și mâine, de Ziua Unirii, a unirii acestor parlamentari care stau în scaune cu oamenii care stau afară și care ne cer să fim la fel ca ei. (*Aplauze.*)

Vreau să vă asigur că nu mai este loc de pași înapoi. Parlamentarii USL nu vor mai fi din februarie înapoi în bănci cuminți, ascultând din nou aceleași discursuri și fiind obligați să voteze sau mai bine-zis să nu voteze aceleași angajări de răspundere. Este momentul în care putem să arătăm dacă suntem altfel decât cum spun oamenii

despre noi sau dacă unii țin mai mult la scaun decât țin la demnitatea și la responsabilitatea pe care o au față de cei care i-au ales. (*Aplauze.*)

Aș vrea, în încheiere, să spun că astăzi este un moment esențial în care fiecare dintre noi, cei aici prezenți, trebuie să aleagă între a fi în continuare surzi la ceea ce oamenii așteaptă sau a acționa în direcția pe care oamenii ne-o cer.

Aș vrea să vă rog să nu vă păcăliți singuri. Nu este nicio nenorocire pentru România dacă domnul Boc nu va mai fi prim-ministru. Nu va fi nicio nenorocire pentru România dacă PDL-ul nu mai e la guvernare. Așa cum nu cred că va fi nicio nenorocire dacă n-o să fie Ponta prim-ministru. Singura nenorocire pentru România este să rămâneți aici lipiți de scaune în timp ce oamenii vă vor afară. (*Aplauze.*) Asta este singura nenorocire!

Uniunea Social-Liberală nu v-a solicitat nimic și nu vă va solicita nimic în interesul USL. Nu vă solicităm să plecați astăzi ca să venim noi mâine. Nu vă solicităm să puneți un guvern sau să sprijiniți un guvern al Uniunii Sociale-Liberale.

Vă solicităm un singur lucru, de un bun-simț pe care e foarte greu să-l contraziceți: haideți să-i lăsăm pe oameni să decidă cine să-i conducă în continuare! Nu decideți dumneavoastră în locul lor. Ați decis deja de doi ani și am ajuns în această situație cumplită. (*Aplauze. Vociferări.*)

Este important ca astăzi să ne comportăm cu toții, în ceasul al treisprezecelea, așa cum oamenii așteptau de mult de la noi să ne comportăm. Pentru cei aflați la putere, sigur că teama că vor pierde privilegiile, funcțiile, avantaje materiale este importantă, însă astăzi,

stimați colegi de la putere, puteți să luați o decizie în sensul așteptat de oameni, și să redeveniți, după ceva timp, oameni normali, cetățeni ai acestei țări. Dacă nu veți face nimic, foarte curând veți fi nimic!

Vă mulțumesc. (*Aplauze. Vociferări.*)

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Îl invit la microfon pe domnul președinte Crin Antonescu și se pregătește domnul președinte Kelemen Hunor.

Vă rog, domnule senator.

Domnul George Crin Laurențiu Antonescu:

Domnule președinte,

Domnule prim-ministru,

Stimați colegi,

Opoziția a cerut această sesiune extraordinară. Nu am cerut această sesiune extraordinară pentru că ne-ar fi fost foarte dor de dumneavoastră, cei de la putere, nu am cerut această sesiune extraordinară pentru a ne scălda din nou în metafore, în eseuri despre Piața Universității și nici măcar, oricât de bine-venită ar fi o asemenea acțiune, n-am convocat-o pentru a redacta împreună un manual de bună purtare și de bună guvernare.

Am cerut convocarea acestei sesiuni extraordinare a Parlamentului, pentru că din punctul nostru de vedere, al opoziției, în România din a 12-a zi a acestui ianuarie se întâmplă lucruri grave, lucruri excepționale. Și astăzi, dacă tot ați acceptat, și salut acest fapt, să ne strângem aici, eu cred că trebuie să vedem dacă sunteți de acord

că avem o problemă, și dacă avem o problemă, să vedem ce soluții există.

Din capul locului, din punctul nostru de vedere, protestele care de mai bine de 10 zile au loc cu câteva sute de oameni uneori sau totdeauna, cu câteva mii uneori, dar mereu și în fiecare zi, în peste 60 de localități, cele mai importante de altfel ale României, înseamnă mult mai mult decât ceea ce vedem în stradă.

Din punctul nostru de vedere, acești oameni care protestează și care au niște revendicări deloc teoretice, și vă citez: „Jos Băsescu!” „Jos Guvernul” „Alegeri anticipate!”. (*Aplauze. Vociferări.*)

Din punctul nostru de vedere, acești oameni exprimă o coplășitoare majoritate a cetățenilor României. Din punctul nostru de vedere, milioane de români astăzi sunt la fel de nemulțumiți, milioane de români astăzi își doresc aceleași lucruri. Și e cazul, înainte de toate, să ne spuneti, domnilor de la putere, dacă aveți aceeași evaluare? Da? Sau nu? Dacă sunt doar câteva sute de protestatari răzleți, atunci ignorați-i, procedați în consecință.

Dacă ei reprezintă nemulțumirea și aspirațiile a milioane de români, atunci încetați, domnule prim-ministru și domnule cuvântător în numele PDL, să explicați din nou cum e totul foarte bine dacă dumneavoastră rămâneți neapărat la putere! Noi am cerut această discuție pentru că, așa cum spuneam, credem că majoritatea românilor sunt nemulțumiți, că majoritatea românilor, prin glasul acestor protestatari, își contestă astăzi autoritățile politice. Pentru că „Jos Băsescu!”, înseamnă că vor un alt președinte, pentru că „Jos Guvernul!” înseamnă că vor un alt guvern, pentru că „Alegeri

anticipate!” înseamnă că vor un alt Parlament. Așa înțelegem noi!

Dacă dumneavoastră credeți că majoritatea românilor doresc în continuare același președinte, același guvern, aceeași majoritate parlamentară, spuneți-o clar. Suntem aici ca să identificăm probleme și ca să dăm soluții. Pentru noi problema e asta, și soluția este una singură. În democrație, alegeri anticipate! (*Aplauze.*)

Deci, noi la problema enormei nemulțumiri publice din România vă cerem soluția, singura democratică, a demisiei Președintelui României Traian Băsescu! (*Aplauze. Vociferări.*) A demisiei Guvernului României Emil Boc și a demisiei Parlamentului României, noi fiind primii care suntem gata să ne înaintăm demisia! Numai oamenii din această țară pot veni și spune ce anume din clasa politică le place sau ne le place, o pot spune la alegeri om cu om, partid cu partid, candidat cu candidat.

Numai oamenii din această țară pot spune dacă strategia și politica dumneavoastră, domnule prim-ministru, înseamnă stabilitate, și trebuie să continue, sau înseamnă dezastru, și trebuie oprită, numai oamenii din această țară ne pot spune în democrație care sunt autoritățile pe care le recunosc drept reprezentative. Dacă dumneavoastră credeți că acești oameni nu sunt reprezentativi, spuneți-ne azi că nu vreți alegeri anticipate, că nu vă pasă, că e bine ce faceți și faceți înainte!

Noi vă spunem că singurul răspuns politic, democratic și moral la nemulțumirea acestor oameni este să ne depunem toți mandatele și să le dăm șansa acum, direct democratic, să facă ei curățenie, dacă asta vor, în clasa politică și în autoritățile românești.

Ei, nu dumneavoastră! (*Aplauze. Vociferări.*)

Nu există, domnilor din majoritate, altă soluție în democrație decât să consideri, atunci când ai proteste publice, că ele nu sunt suficient de semnificative sau să consideri că sunt majore și atunci să faci alegeri anticipate. Sigur că astăzi domnul prim-ministru manifestă niște regrete, dă afară niște persoane și ne propune de acum înainte dialog, bună purtare, bună-cuviință și așa mai departe.

Nu suntem aici, domnule prim-ministru, pentru a stabili un dialog cu dumneavoastră. Suntem aici pentru a stabili un dialog cu țara, cu țara care trebuie să-și aleagă oameni pe care să-i recunoască. (*Aplauze.*)

În această țară nemulțumirea s-a acumulat nu pentru că ați dus politici curajoase de austeritate, ci pentru că ați dus politici iresponsabile împotriva cetățenilor acestei țări, pentru că ați făcut austeritate numai pe spinarea unora și în vreme ce milioane au sărăcit, câțiva, o mână, voi și clientela voastră v-ați îmbogățit. (*Aplauze. Vociferări.*)

Oamenii sunt nemulțumiți pentru că de ani de zile pentru dumneavoastră nu a mai existat opoziție politică, pentru dumneavoastră nu au mai existat sindicate, pentru dumneavoastră nu au mai existat ONG-uri în afară de cele pe care le-ați cumpărat și le plătiți gras înainte, pentru dumneavoastră n-a mai existat dialog social. Da. Dialogul social trebuie restabilit, dar nu cu dumneavoastră fără alegeri anticipate.

Oamenii, stimați colegi, sunt în stradă, în opinia noastră. Dacă dumneavoastră aveți altă evaluare, dacă dumneavoastră aveți alt

diagnostic, spuneți-o. De asta suntem aici, nu pentru că ne-ar fi fost dor de dumneavoastră. În opinia noastră, oamenii strigă „Jos Băsescu!” pentru că un singur om a strâns toată puterea în România și o folosește abuziv și împotriva celor mai mulți dintre români.

În opinia noastră, oamenii sunt nemulțumiți și strigă împotriva Guvernului pentru că e un Guvern care n-a dovedit doar incompetență și corupție, ci și rea-credință. Până și astăzi vă inventați o altă realitate, domnule prim-ministru. Sigur că atunci când promiți mii de kilometri și tai o bucatăică de 40 de kilometri, sigur că atunci când trimiți 4-5 diversioniști în Piața Universității, siliți și ăia la camuflaj să strige „Jos Băsescu!”, sigur că atunci când îți aduci 15 prieteni, știe domnul Barbu de unde să ia, pe aici, prin tribune, îți închipui că nu există România. Dar există România și nu o mai puteți minți! (*Aplauze. Vociferări.*)

Avem o singură soluție democratică, soluția cea mai corectă politic, soluția cea mai morală, soluția cea mai puțin costisitoare. Da, sunt de acord. Prelungirea stărilor de tensiune în societate afectează economia românească. Haideți să-i punem capăt! N-aveți decât două posibilități: cu jandarmii sau cu urnele. Vă propunem urnele.

Da, este foarte adevărat, avem un an foarte greu și un context economic foarte greu în față, avem ani mai mulți chiar, dar toată lumea știe că cel mai rău lucru într-o asemenea situație este un Guvern profund discreditat pe care nu-l mai crede nimeni, de care-și bat joc toți. Asta este realitatea, domnule prim-ministru.

Îmi pare foarte rău că am auzit de la oameni politici de la putere, despre care chiar credeam că păstrează o doză de

responsabilitate și realism, cum că opoziția a incitat și incită la violență. Nu, domnilor! Dar e momentul acum, dacă tot ne-am strâns aici și pentru altceva decât să-l auzim pe domnul Geoană chemându-l pe domnul Băsescu, e momentul acum să distingem între un răspuns și o soluție radicală și o soluție extremistă. Între o soluție radicală și violență am exclus totdeauna și excludem din acțiunile noastre orice soluție extremistă, descurajăm orice pornire spre violență, dar vă spunem astăzi clar și de la această poziție nu ne vom deplasa nici un centimetru, că România are nevoie de soluții radicale: alegeri anticipate, prezidențiale și parlamentare în cel mai scurt timp. *(Aplauze.)* Nu e o chestiune de proceduri, este o chestiune de voință politică. Este o chestiune de evaluare a situației și este o chestiune căreia trebuie să-i dați un răspuns.

Deci, domnule prim-ministru, dincolo de fărâdelegile guvernelor anterioare, dincolo de bunele dumneavoastră intenții, noi v-am propus și propunem întregii țări această soluție. Vrem să știm răspunsul dumneavoastră. Cei din stradă contează? Da sau nu. Facem sau nu alegeri anticipate? Cu sau fără verdictul dumneavoastră trebuie să știți limpede și trebuie să știe limpede toți românii care sunt interesați de răspunsul și soluția politică la o problemă politică: noi, fără anticipate, împreună cu dumneavoastră, nu vom mai fi niciodată. Cu strada da. *(Aplauze furtunoase. Vociferări.)*

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Procedură, domnul Ponta.

Domnul Victor-Viorel Ponta:

Domnule președinte al Senatului,

O rugămintă de procedură. Fac un apel la dumneavoastră, un adversar politic care totuși a respectat întotdeauna regulile competiției corecte și ale bunului-simț. Cred că este împotriva ideii de dialog, de seriozitate pe care oamenii o așteaptă de la noi să admiteți ca oamenii... înțeleg că e vorba de organizația de revoluționari, să vină aici să huiduie opoziția.

Și fac un apel la domnul prim-ministru Boc. Domnule prim-ministru, vă rog să nu le dați înapoi banii pe care i-au obținut necinstit. Dacă-i dați dumneavoastră, o să-i tai eu.

Mulțumesc. (*Rumoare.*)

Domnul Vasile Blaga:

Îl invit la microfon pe domnul senator, domnul președinte Kelemen Hunor. Se pregătește domnul președinte Gabriel Oprea.

Domnul Kelemen Hunor:

Domnule președinte,

Doamnă președinte,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Nu am venit în fața dumneavoastră cu gândul de a lăuda coaliția guvernamentală sau realizările Guvernului. Nu am venit la acest microfon cu intenția de a critica opoziția și inițiativele partidelor din opoziție, nici măcar intenția firească de a ajunge la putere, nici măcar graba cu care unii doresc să ajungă la Putere.

Am venit la tribuna Parlamentului, doamnelor și domnilor, cu

hotărârea fermă de a vorbi despre responsabilitatea noastră comună și despre interesul general al societății noastre. Nimeni nu neagă că există un climat de nemulțumire generală. După mai bine de trei ani de criză economică, criză financiară globală, acest climat de nemulțumire generală este aproape firesc, este normal.

Cunoaștem și le înțelegem problemele oamenilor. Nu există familie în această țară care să nu fi avut ceva de pierdut în această perioadă de trei ani de zile. Nu există un om, nu există o familie care să nu fi trebuit să strângă cureaua. Și nu ne-a făcut nicio plăcere să luăm măsuri drastice, dar sunt convins că și dumneavoastră veți fi de acord că intenția noastră a fost intenție curată și bună. Trebuia să menținem un echilibru financiar, un echilibru bugetar și trebuia să menținem posibilitatea de a plăti pensiile și salariile.

Nemulțumirile trebuie tratate cu seriozitate și noi așa le tratăm. Trebuie tratate cu responsabilitate și trebuie să găsim la aceste nemulțumiri soluții politice. La aceste nemulțumiri trebuie să găsim proiecte politice, proiecte economice alternative, nu demagogie, nu populism.

Dar toate soluțiile vor fi găsite și pot fi găsite doar în cadrul instituțiilor fundamentale.

Domnul Vasile Blaga:

Numai un pic, domnule președinte.

Rog colegii să respecte vorbitorii, și pe cei din...

Domnul Vasile Popeangă (din bancă):

Așa ne-au respectat și ei pe noi! (*Vociferări.*)

Domnul Vasile Blaga:

Dragi colegi, să fim echilibrați, că la ultima ședință, când era „Miliția Spirituală”, știți cum a fost. Nici acum nu-i bine, nici atunci n-a fost bine. De aceea fac apel la toți cei care sunt în această sală să păstreze liniștea și ordinea.

Vă mulțumesc.

Domnul Kelemen Hunor:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Deci toate soluțiile trebuie să fie în cadrul instituțiilor fundamentale și este interesul nostru comun, interesul fiecărui cetățean, interesul fiecărui om să restabilim încrederea oamenilor în instituțiile fundamentale, să restabilim încrederea cetățenilor în valorile democratice, dacă vreți, să restabilim încrederea oamenilor în dialogul politic, fiindcă, stimați colegi, dialogul politic nu n-a stricat nimănui, nu v-a făcut mai mic și mai puțin valoros.

Dialogul constructiv nu poate fi înlocuit nici cu anarhia, nici cu demagogia, nici cu populism ieftin și nu poate fi înlocuit nici cu dictatura. Nu poate fi înlocuit cu nimic și de aceea noi am susținut și susținem dialogul între forțele politice, dialogul cu cetățenii, dialogul cu toată societatea românească.

Eu înțeleg intenția unora de a se așeza pe valul nemulțumirilor și înțeleg și graba, dar probabil că trebuia să câștigați alegerile în 2009. Până la urmă și aceste reacții spontane de pe stradă sunt reacții absolut de înțeles și trebuie să înțelegem cu toții că interesul general trebuie să primeze și eu sunt convins că va prima. Va prima fiindcă dincolo de rațiune, dincolo de rațiunea politică nu există

nicio cale care poate fi urmată.

Trebuie să spunem foarte clar, stimați colegi, că în Parlament, așa cum spunea un coleg și un prieten, substanța cenușie și neuronii nu se împart în funcție de opoziție sau în funcție de coaliție, unde ne aflăm. Nu se împart aritmetic, 51% într-o parte, 49% pe partea cealaltă. Nici măcar în cadrul coaliției nu se împart neuronii conform algoritmului. Cu toții avem aceeași experiență politică, cu toții avem responsabilitate față de cetățeni și cei care temporar, pentru o perioadă de 3 ani, 4 ani de zile, vă aflați în opoziție și noi, cei care temporar ne aflăm la guvernare. Și așa trebuie să funcționeze o societate, așa trebuie să funcționeze și societatea noastră.

Eu sunt convins că nicio instituție nu deține adevărul absolut și niciun om politic și nicio formațiune politică, niciun partid politic nu a deținut și nu va deține adevărul absolut. De aceea, trebuie să căutăm împreună și în interesul fiecărui om, în interesul fiecărui cetățean, care este calea cea dreaptă, care este calea pe care putem să mergem mai departe.

În aceste zile, foarte mulți au spus și spun că soarta Guvernului, soarta anticipatelor stă în mâna Uniunii Democrate Maghiare din România. Poate că este așa. Și dacă este așa, e foarte bine să fie așa. Așa a fost și între 2000 și 2004. așa a fost și între 2004 și 2008 și de fiecare dată am avut o atitudine responsabilă și consecventă.

Sunt în sală doi foști prim-miniștri, doi foști prim-miniștri care au guvernat țara în perioade diferite, dar au guvernat țara responsabil și de fiecare dată, noi am asigurat majoritate, am asigurat

susținere, fiindcă eram convinși că așa cere interesul general, interesul național, dacă doriți. Construcția pe care noi împreună am clădit-o, din dorința unora de a accede la putere cât mai repede, nu poate și nu trebuie să fie distrusă. Și vom rămâne consecvenți și acum.

Să nu așteptați de la noi să punem în pericol stabilitatea politică și stabilitatea economică pentru care fiecare cetățean a făcut un sacrificiu uriaș. Nu vom pune în dificultate nici țara, nici cetățenii, nici economia, nici stabilitatea politică.

Alegerile vor veni. Alegerile vor veni în noiembrie și va guverna cel care va obține cele mai multe voturi. Dacă veți obține, cei care vă aflați acum în opoziție, peste 50%, veți guverna. Veți guverna cum știți mai bine. Dacă nu veți obține majoritatea, probabil veți căuta dialog, veți căuta parteneri și veți guverna cu parteneri. Dacă nu veți găsi, veți sta în opoziție sau vom sta noi în opoziție, dar țara va merge înainte, societatea va funcționa.

Responsabilitatea noastră comună este, stimați colegi, doamnelor și domnilor, să nu lăsăm cale liberă populismului, demagogiei, forțelor antisistem, fiindcă nu vă doresc pe dumneavoastră cei care sunt pe stradă și nu putem accepta să demisioneze toată lumea, să nu lăsăm loc liber pentru naționalism, pentru extremism și să nu punem în pericol ceea ce am construit cu toții prin efortul nostru comun. Și nu a fost ușor.

Să avem înțelepciune, să avem răbdare și să avem încredere măcar în intenția noastră că suntem oameni responsabili și că dorim binele societății românești.

Mulțumesc mult. *(Aplauze.)*

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Îl invit pe domnul președinte Gabriel Oprea.

Vă rog, domnule deputat.

Domnul Gabriel Oprea:

Stimați colegi,

Am știut de la bun început că greutățile vor fi mari și că nemulțumirile vor fi pe măsură.

Am știut că noi vom duce greul crizei economice mondiale și că tot noi vom ispăși excesele guvernelor din ultimii 20 de ani. Am știut și am ales. Noi, UNPR-ul, împreună cu partenerii din coaliția de guvernare am ales să mergem pe calea responsabilității și nu pe calea populismului.

UNPR a intrat la guvernare pentru stabilitate. Acest Guvern a reușit să evite o catastrofă economică și sunt mândru că UNPR-ul a fost acolo și mai ales a rămas la greu. Nici unui om politic nu-i place să ia măsuri de austeritate, dar când măsurile sunt absolut necesare, atunci se vede cine este cu adevărat responsabil și cine este, să mă exprim elegant, populist.

Acest Guvern împreună cu președintele țării au dat dovadă de curaj. Datorită lor, România are garanția că poate plăti pensii și salarii, este capabilă să-și onoreze angajamentele internaționale și a depășit momentul critic al crizei. Speranța de mai bine a renăscut, pentru că măsurile grele, total nepopulare au dat roade. Nemulțumirile sunt încă vii în societate și apreciem civismul celor care protestează pașnic, dar condamnăm și cerem aplicarea imediată a legii în cazul celor care

comit violențe.

Celor care au ieșit să-și strige nemulțumirile în stradă, dar și celor de acasă care consideră că Guvernul nu a făcut suficient, vreau să le transmit un mesaj. Poate că unele lucruri ar fi putut fi făcute mai bine, poate că altele ar fi putut să fie mai bine explicate. Românii spun un lucru „Numai cine nu muncește, nu greșește!”

Noi, partidele din coaliție, am muncit și nu am fost ocoliți de greșeli, ni le-am asumat și încercăm să le remediem. Însă întrebarea care se pune astăzi este ce facem în continuare, dăm cu piciorul la tot ce am construit, ducem țara înapoi pe marginea prăpastiei?

Românii au plătit deja costul crizei economice și au plătit din greu. Îi punem acum să plătească și costul unei crize politice pe care o dorește opoziția? Îi punem să suporte haosul sau îi ajutăm pe drumul spre revenirea la normalitate?

Trebuie să spunem foarte clar oamenilor că nici anticipatele, nici plecarea Guvernului, nici demisia președintelui nu o să aducă mai mulți bani. Oamenii vor avea bani mai mulți atunci când economia va funcționa mai bine. Și, din fericire, lucrurile merg bine. Un singur lucru ne-ar putea ține pe loc: instabilitatea politică. Iată de ce cred că soluția este alta. Soluția UNPR-ului este dialogul responsabil între Guvern și partide, între Guvern și societate, focalizat pe măsuri economice și pe reformă.

Ca partid de stânga, avem vocația dialogului. Dincolo de toate cuvintele grele care ne-au fost aruncate, dincolo de toate intențiile vădit ostile pe care foștii noștri colegi din opoziție le-au spus, noi îi așteptăm la masa dialogului. UNPR este capabil să discute

aplicat și cu rezultate concrete cu cei care protestează în stradă, cu cei care reprezintă societatea civilă și cu orice partid politic din România. Coaliției i s-a reproșat că invitația la dialog a venit prea târziu. Eu aș zice altfel: refuzul dialogului a venit prea devreme și a venit din partea opoziției care a negat criza economică și din acel moment a refuzat să participe la găsirea soluțiilor economice. A refuzat de mai multe ori să participe la consultări, a refuzat să discute constructiv în legislativ. Opoziția a încercat sistematic să speculeze politic fiecare moment greu al acestei țări.

Din fericire și spre deosebire de alții, UNPR-ul este un partid responsabil. Noi am adus în dezbaterea publică interesul național și după ani de zile, toată clasa politică și-a adus aminte de această valoare. Astăzi UNPR-ul este capabil să transpună în fapt dialogul social și să aducă la aceeași masă partide, sindicate, patronate, organizații neguvernamentale și specialiști.

Facem acest lucru pentru că România va trece peste greutatea dacă vom avea echilibru politic, stabilitate și pace socială. Toate acestea trebuie în schimb să aibă la bază dialogul social și devotamentul față de interesul național.

Stimați colegi,

Știu că ne aflăm într-o situație dificilă, dar nu suntem într-o situație fără ieșire. Invit, așadar, partidele de opoziție la responsabilitate, la maturitate și la dialog. Vreau să vă spun un lucru, stimați colegi. În toată istoria lor, românii au avut încredere în două instituții fundamentale, în armată și în biserică, fiindcă aceste instituții au făcut totul pentru această țară. Eu cred că și noi acum, oamenii

politici, mai ales la greu, trebuie să punem interesul național dincolo de interesele noastre politice.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Îl invit la microfon pe domnul deputat Varujan Pambuccian.

Se pregătește, din partea parlamentarilor independenți, domnul deputat Marian Săniuță.

Vă rog.

Domnul Varujan Pambuccian:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Este bine că Parlamentul începe să redevină ceea ce ar fi trebuit să fie. Este rău că lucrul acesta se întâmplă și nu vine, n-a venit în mod firesc din rândul nostru, dar este bine că el se întâmplă. Îmi amintesc că ori de câte ori am participat ca grup parlamentar în comisiile de revizuire a Constituției, grupul nostru a cerut ca formă de guvernământ republica parlamentară, tocmai pentru că rolul fundamental în orice democrație modernă trebuie să-l aibă Parlamentul și cred că dacă lucrul acesta s-ar fi întâmplat la una dintre revizuirile Constituției de până acum, era mult mai simplu totul astăzi. Și va fi și ar fi fost, sper că la un moment dat ne va veni gândul cel bun, va fi mai ușor în anii mult mai dificili economici care urmează.

Noi reprezentăm un grup parlamentar care a susținut toate guvernele, dar niciodată nu a fost la guvernare. Și poate tocmai de

aceea multe din ideile pe care le-am avut, cu mici excepții, acum mult timp înainte, când ele au fost luate în serios și în calcul, n-au răzbătut. Cred că este un prilej pentru a le reafirma acum, legat de momentul dificil economic și politic prin care trecem.

În 2009 am luat o decizie mai degrabă monetaristă decât una economică și rezultatele ei se văd acum și în România și în alte țări. Spuneam atunci că poate ar fi mai bine dacă am încerca să vedem, pentru că, cinic vorbind, se poate și așa, cum putem ca țară să profităm de pe urma crizei globale și nu cum să urmăm trendul acestei crize globale. Am urmat trendul crizei globale. Măsurile de austeritate au rostul lor, dar neacompaniate de măsuri de creștere economică, de măsuri chiar de a reuși să fii într-o poziție avantajoasă în urma crizei globale, nu pot să ducă foarte departe, pentru că la un moment dat și din aceste economisiri se ajunge la fundul sacului. Și riscul acesta, chiar dacă vorbim de ușoare creșteri economice în anii trecuți, există în continuare și nu trebuie să-l neglijăm.

Era o pancartă în Piața Universității care mi-a adus aminte de un lucru pe care-l spuneam și l-am mai spus de câteva ori în acești trei ani. Pe ea scria ceva legat de Roșia Montană într-un mod ecologist. Eu am să spun că există o rațiune mult mai importantă, cea monetaristă, pentru a avea în viitor, când moneda nu se va mai baza pe nimic, ca acum, o resursă de care să o legăm. Și am propus, un grup mic, e adevărat, a cărui voce nu se aude, care nu poate lua decizii, dar am propus înființarea unei Companii Naționale a Băncii Naționale a României care să pregătească acel viitor, atunci când vorbim de rezerva care să stea în spatele monedei.

Am vorbit despre prețul foarte mare pe care trebuie să-l plătească întreprinderile pentru a angaja un om. Pentru fiecare leu plătit, întreprinderea plătește către stat 85 de bani, este foarte mult; cu asta descurajăm munca. Noi am spus, noi am auzit!

Și toate lucrurile acestea, despre care noi am vorbit și noi le-am auzit, poate că ar fi adus astăzi România într-o situație mai bună.

Vorbim acum despre dialog. Vorbim despre dialog în condițiile în care Parlamentul nu a mai funcționat normal și trebuie să fim conștienți cu toții de lucru acesta, mult timp. Dar dialogul este important și trebuie să-l refacem. Cred că trebuie să-l începem prin discuții bilaterale între grupurile politice, ca să putem ajunge la un dialog consistent mai târziu.

Și construcția aceasta ar fi o construcție durabilă, dincolo de conjuncturi. Pentru că întotdeauna, dacă gândim în conjuncturi, ele trec, și lucrurile de fond care blochează rămân.

Astăzi am avut o ședință de grup în care am votat în unanimitate un lucru de care o să ne ținem de acum înainte cât va exista grupul acesta. Niciodată nu vom mai gira asumări de răspundere, ale nimănui, ale niciunui guvern, oricare ar fi el, de oricine ar fi el generat, tocmai pentru a readuce dialogul în Parlament. *(Aplauze.)*

A fost o perioadă în care am auzit foarte multe lucruri spuse și de o parte, și de alta. Au fost apeluri la dialog, au fost apeluri la calm, dar multe dintre aceste apeluri au fost distorsionate de un lucru pe care mie, personal, îmi este foarte greu să-l înțeleg. Și este bine că primul-ministru și-a cerut scuze aici, dar eu așteptam și aștept în

continuare mai mult de la cei care le-au provocat. Pentru că nu poți cere unor oameni să fie subiecții unei austerități și după aceea să-i jignești, în loc să le mulțumești. Lucrul ăsta nu se poate face.

Am înțeles că povestea cu „ciumpalacii” a rezolvat-o domnul prim-ministru, dar măcar pentru povestea aceea cu „viermii”, aștept scuze de aici, de la această tribună.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc.

Domnul deputat Marian Săniuță. Vă rog.

Domnul Marian-Florian Săniuță:

Vă mulțumesc.

Domnule președinte al Senatului,

Doamnă președinte a Camerei,

Domnule premier,

Stimați colegi,

Soluția pentru rezolvarea problemelor românilor și României este soluția economică. Răspunsul la doleanțele românilor exprimate în toată țara stă în rezolvarea problemelor economiei românești și, deci, ale fiecăruia dintre noi.

Cât timp România va rămâne pe ultimele locuri în Europa la performanță economică, românii vor fi nemulțumiți. Și au de ce. Pentru că din '90, clasa politică românească nu a rezolvat această problemă a performanței economice aducătoare de bunăstare.

România a coborât pe locul 77 în 2011, în topul

competitivității globale, din 142 de state. Pentru comparație, Ungaria este pe locul 48, Polonia pe locul 41, iar Estonia pe locul 33.

La nivelul Uniunii Europene, la același indicator România se plasează pe locul 26 din 27 de țări, fiind devansată doar de Grecia.

În ceea ce privește productivitatea muncii, România se situează pe penultimul loc în Uniune, în funcție de mărimea acestui indicator. Am înregistrat 39% față de media europeană în 2005, 40% în 2006, 47% în 2010. Ca un paradox, sau ca un trist adevăr, cu același număr de angajați, producem de 10 ori mai puțin decât americanii și de 3 ori mai slab decât ungurii. Iar față de media europeană, spre exemplu, productivitatea muncii în Germania este de 105%, în Franța de 115%, iar mergând în blocul țărilor foste socialiste, Ungaria – 70%, Slovenia – 81%, Cehia – 76%, Slovacia – 82%, iar Polonia – 66%.

În ceea ce privește produsul intern brut pe cap de locuitor, România înregistrează un PIB per capita de 45% din media PIB-urilor europene în 2010. Suedia, Danemarca, Marea Britanie, Germania, Belgia depășesc media cu valori între 35 până la 10%.

În ceea ce privește PIB-ul pe locuitor în valoare absolută, România înregistrează circa 6.500 de euro pe locuitor și pentru comparație, fostele țări socialiste: Cehia - 14.200 euro, Estonia - 12.000 euro, Letonia -10.200 euro, Polonia -9.500 euro, Slovenia - 18.400 euro, Slovacia -11.900 euro, Ungaria – 10.600 euro.

În ceea ce privește numărul de ore lucrate pe săptămână: Turcia – 53,2 ore, Marea Britanie – 42,8 ore, Germania – 41,8 ore, România – 40,9 ore, Franța 41,1 ore, Ungaria 40,7 ore, Cehia – 42,6 ore, Polonia – 42,4 ore, Bulgaria – 41,7 ore.

Tristul adevăr, stimați colegi, doamnelor și domnilor, domnule prim-ministru, este că nu mai putem continua să fim lanterna roșie a Europei și că nu mai putem munci ca în Est și trăi ca în Vest.

Toate aceste statistici arată în mod clar care este cheia rezolvării problemelor românilor, pe care ei ni le spun în piață, dincolo de criza care ne bate iar la ușă. Iar rezolvarea este rezolvarea economică. Cei 9 ani din 20 postdecembriști de creștere economică nu sunt îndeajuns pentru a depăși decalajele economice care ne separă de centrul și de vestul Europei. De aceea, mai puțină performanță a însemnat și mai puțini bani, mai puțin consum, mai multă sărăcie, alocări insuficiente pentru educație, sănătate, cultură, armată, poliție, protecție socială.

Cu alte cuvinte, toate acestea sunt motive de nemulțumire. Plătim tribut în continuare politicii de *stop and go* pe care am practicat-o la fiecare schimbare de ciclu politic. Avem în continuare un excedent de consum și deficit de competitivitate care să satisfacă cererea de consum de pe piața internă. Există resurse limitate, dar avem dorințe, ambiții nelimitate, mai ales în spectrul politic.

De aceea, domnule premier, este nevoie să repunem în limite firești producția și consumul în România, să punem acolo unde îi este locul competitivitatea economică, și nu sa fim pe ultimele două locuri din Uniunea Europeană, să repunem proprietatea și respectarea proprietății acolo unde trebuie, ca fundament al economiei în care noi am intrat în 1990.

De asemenea, trebuie să o spunem clar: avem un deficit de capitalism sănătos, care este sufocat de capitalismul de stat care

generează distorsiunea fenomenului economic - grupuri de interese, „băieți deștepți” și corupție - și respectiv înregistrăm un excedent de mentalitate socialistă, egalitaristă neperformantă.

Soluții:

- încurajarea creșterii consumului în perioada următoare,
 - reducerea de TVA poate reprezenta o variantă;
 - aplicarea unui sistem de taxe indirecte care să compenseze colectarea la buget de TVA,
 - supraimpozitarea luxului și a proprietăților,
 - scăderea CAS pentru a pune forța de muncă în situația de competitivitate și atragerea de noi investitori,
 - renunțarea la cota unică;
- și, în sfârșit, ajutoare de stat direcționate exclusiv către ramurile motor ale economiei naționale.

Vă cer, domnule premier, în numele cetățenilor care m-au ales, să aveți urgent pe masa de lucru un Plan național de dezvoltare a economiei naționale, de susținere a dezvoltării capitalului autohton, de creștere a competitivității și de creare a locurilor de muncă, în așa fel încât să putem să depășim deficitele care ne separă de centrul și vestul Europei.

Vă cer, domnule premier, să aveți în vedere elaborarea unui Plan național de apărare a monedei noastre pentru anul 2012, care urmează. Și, nu în ultimul rând, vă rog, domnule premier, să aveți în vedere elaborarea Programului național de promovare a oportunităților de investiții în România. Cine va rezolva, măcar în parte, această grea ecuație, va putea să meargă în fața Țării pentru a-i cere votul și pentru

a o guverna.

Închei și vă mulțumesc pentru oportunitatea de a-mi fi dat cuvântul, parafrazându-l pe Barack Obama: „Să ne ridicăm, să ne ștergem de praf și să muncim pentru a construi România”.

Iar pentru că mâine este 24 ianuarie, stimați colegi din clasa politică: hai să dăm mână cu mână pentru reușita României și a românilor!

Doamna Roberta Alma Anastase:

Și eu vă mulțumesc, domnule deputat. Îi dau cuvântul, în continuare, din partea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, domnului Vasile Blaga.

Domnul Vasile Blaga:

Doamnă președinte a Camerei Deputaților,

Domnule prim-ministru,

Domnilor miniștri,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Am susținut desfășurarea acestei sesiuni extraordinare, și colegii din Birourile permanente știu că am făcut-o cu bună-credință, pentru că eu consider că noi, cei din PDL, nu avem motive să ne temem. Nu ne temem de dezbateri oneste despre situația țării, pentru că avem încredere în români și avem încredere în discernământul lor.

Am fost de acord și pentru că, făcând un bilanț al reușitelor și nereușitelor, cred că am reușit să guvernăm țara într-una dintre cele mai dificile perioade din istoria ei recentă. Nu în ultimul rând, am fost de acord și pentru că această sesiune extraordinară ne oferă prilejul

pentru a explica, sigur, mai bine decât am făcut-o până acum, și de a apăra măsurile pe care le-am luat, ele fiind în esență corecte și necesare.

Am auzit astăzi luări de cuvânt extrem de vehemente. Și aș vrea să vă spun că mie, personal, nu mi-e rușine de ce am făcut și ce fac ca demnitar al statului român. Am fost ministru în Guvernul Tăriceanu și, cu sprijinul lui nemijlocit și-i mulțumesc, nu numai că nu a activat clauza de salvagardare și că am transformat toate stegulețele din roșii în albe, dar românii circulă, de la 1 ianuarie 2007, cu buletinul în Uniunea Europeană. Am fost pe urmă ministru într-un Guvern PDL-PSD, cu secretar de stat PSD, și am răspuns și de programul operațional regional și de toate programele de întraajutorare locală și nu am avut o singură reclamație din partea niciunui primar - atunci PNL-ul era în opoziție, UDMR-ul era în opoziție - vizavi de modul transparent în care am alocat fondurile. Nici măcar o singură reclamație! Am revenit în Guvernul Boc ministru la interne, am recuperat toate restanțele, am angajat toate promoțiile restante, știți foarte bine. Și, mai mult: am creat toate condițiile, repet, toate condițiile tehnice ca România să intre în Uniunea Europeană. Deci, nu are de ce să-mi fie rușine, zic eu. Și ca mine, fiecare ministru sau fost ministru poate demonstra că a făcut ceea ce a făcut cu bună-credință pentru România.

Aș spune că PDL a făcut ce trebuie cu bună-credință pentru a menține economia românească pe linia de plutire într-un moment deosebit de dificil pentru întreaga economie europeană și mondială.

Problemele României sunt aproape tot una cu problemele

Europei, cu problemele întregii lumi. Nu noi, Partidul Democrat Liberal, am adus criza în România. Niciun om politic nu vrea să facă rău propriului popor. PDL a gestionat criza, nu a lăsat economia românească să se prăbușească. S-au luat măsuri dure, fără precedent, dar ele au fost corecte și ne-am asumat să pierdem ceea ce are un partid mai important ca avere – voturile. Ne-am asumat cu bună-știință asta.

Sunt măsuri pe care multe țări din Uniunea Europeană încep acum să le ia. Și m-aș opri la un singur exemplu: Ungaria. La un moment dat, s-a spus, aici, în Parlament, de către destui colegi parlamentari liberali, că nu trebuie ca România să încheie un nou acord cu Fondul Monetar Internațional. Că, iată, Ungaria nu face acest lucru, dar se vorbea și în termeni de demnitate națională: uite cum poate Orban, cât de mândru e, cât de demni sunt maghiarii! Unde este Ungaria acum?

România are dificultăți, dar ele nu sunt similare nici cu cele ale Ungariei, nici cu cele ale Serbiei și nici măcar la nivelul gradului de instabilitate al Greciei și Italiei. Orice aliniere a problemelor României la problemele Ungariei, în percepție europeană și internațională, este periculoasă pentru România. De acest lucru trebuie să fie conștienți și colegii din opoziție. (*Rumoare, vociferări.*)

Sigur că au existat și bâlbe în procesul de comunicare, pe care trebuie să le recunoaștem. Nu am știut să comunicăm și să valorificăm politic deciziile bune pe care le-am luat. Nu am discutat suficient cu partenerii sociali: syndicate, asociații profesionale, organizații ale societății civile. Eu le atrăgeam atenția colegilor mei la

Convenția Națională că nu este suficient să câștigăm războiul reformelor dacă pierdem încrederea și inimile românilor.

Partidul, Guvernul trebuie în continuare să le explice fiecare acțiune pe care o ia. Ne-am concentrat mult pe asigurarea stabilității economico-financiare și am neglijat discuțiile cu oamenii. Oamenii trebuie să știe că măsurile de stabilitate sunt pentru ei, dar nu cu explicații generale, ci precise – de ce se face, cum se face, de când se face, de ce da, de ce nu.

Dragi colegi,

Sincer, aș fi vrut să aud astăzi și soluții alternative, dar am auzit doar că nu este bine. Nu am auzit nicio contraofertă. Singura ofertă – alegeri anticipate. Ducem o luptă surdă între noi, dar falia dintre politic și societate se adâncește. Dacă mergem în piață, toți suntem înjurați. Este o realitate care nu convine, dar este o realitate. Acei colegi ai dumneavoastră care au încercat să capitalizeze nemulțumirea protestelor în folosul USL au avut o experiență amară, dar lămuritoare. Și au insistat și poate că mai insistă. Dar cel mai grav lucru pe care l-am făcut cu toții, și suntem vinovați în egală măsură, este că am transformat lupta politică într-un război în care, inevitabil, adversarul s-a metamorfozat în dușman.

Ne-am pierdut uzanța să dialogăm, și PDL-ul are aici o mare vină, iar cooperarea presupune o relație care parcă nu-și mai are locul în mintea noastră.

Politicienii democrației de la putere și opoziție au în comun, dincolo de diferențele ideologice dintre ei, atașamentul față de sistemul democratic. Prelungirea discordiei și continuarea războiului

politic intern vor încuraja, din păcate, politicieni și politici de extracție demagogică, populară și extremistă.

Să nu ne așteptăm ca în piață să se dea foc steagului Uniunii Europene, să-i facă vinovați pe romi sau pe bancheri că nu sunt suficient de mari pensiile, sau să respingă libertatea capitalistă, economia de piață.

Politicienii de la putere și din opoziție răspund de continuarea sistemului democratic, independent de opțiunile lor partizane.

Doamnelor și domnilor,

Nimeni nu poate și nu trebuie să conteste dreptul românilor de a protesta în stradă. Este un drept democratic, însă problemele se rezolvă pe calea dialogului și mă bucură foarte mult că avem această discuție astăzi.

Trebuie să fim conștienți că în acest moment, cel mai important lucru este ca România să nu fie percepută ca o țară cu risc de stabilitate. Și, atunci, dacă așa va fi – și sper să nu fie – atunci, într-adevăr, 2012 și 2013 vor fi ani extrem de grei.

Opiniile trebuie să fie liber exprimate, dar fără violențe care ar putea sugera o instabilitate internă. Cred că societatea românească are nevoie mai mult decât oricând din partea noastră, a tuturor, de o abordare realistă și responsabilă. Este de datoria mea să vă spun că hrănirea unor așteptări nerealiste se va răzbuna cu vârf și îndesat. Au viață scurtă succesul și popularitatea obținute prin politicianism mărunț. Nu cer solidaritate oarbă sau necondiționată și nu mai aștept ca, în numele unor imperative economice de moment, să abandonați rolul de opoziție. În același timp, mai aștept ca să nu rămâneți orbi și

surzi doar pentru a încerca succese imediate. Și vă aduc aminte că, dacă aveți mai multă răbdare la alegerile prezidențiale, era mai complicat jocul politic.

Conjunctura economică și socială nefavorabilă în care ne aflăm ne obligă să ne ocupăm mai mult de oameni, de economie, de menținerea și crearea de noi locuri de muncă și să fim mai puțin încrâncenați în lupta politică. De aceea, le recomand și colegilor mei din coaliție să facem mai puțină politică și mai multă economie.

Dumnezeu să ne ierte pentru greșelile noastre, dacă le-am făcut și pe care le-am făcut, și să ne dea minte să facem ce trebuie pentru români!

Vă mulțumesc mult. (*Aplauze.*)

Voci din sală:

Amin!

Doamna Roberta Alma Anastase:

Și eu îi mulțumesc domnului președinte Vasile Blaga. Îl invit acum la microfon, din partea parlamentarilor independenți, pe domnul deputat Zoicaș.

Domnul Gheorghe Zoicaș:

Vă mulțumesc, doamnă președinte.

Domnule prim-ministru,

Stimați colegi,

Noi am auzit aici vorbindu-se numai de alegeri anticipate.

Nimeni nu vrea să continue reforma statului. (*Rumoare, vociferări.*)

Toți dorim alegeri anticipate. Ce o să facă un nou guvern cu

acest stat, în continuare nereformat, cu o constituție nemodificată?
(*Rumoare, vociferări.*)

Și să vă dau un exemplu, domnule deputat Duvăz. Acest stat funcționează cu un guvern centralizat și unitar, cu o guvernare centralizată, da. Avem toate celelalte instituții care funcționează după o guvernare descentralizată și federală. Avem un parlament bicameral. Cetățenii au spus să reducem numărul parlamentarilor la 300. Nu vrem să modificăm Constituția și să facem reorganizare teritorială. Ca să respectăm exact cum este un guvern care funcționează federal și descentralizat. Deci, mergem... ce justificare avem la cele două Camere? De ce nu facem reorganizarea? Avem o Constituție foarte rigidă, care necesită... tot pe un sistem federal și descentralizat. Avem o bancă centrală independentă, exact cum funcționează un guvern descentralizat și federal. (*Rumoare, vociferări.*)

Ce justificare avem, de nu dorim să facem această... Ce o să facă următorul guvern? Alt guvern! (*Rumoare, vociferări.*)

Ce o să facă, domnule profesor? Fără să continue reforma statului? (*Rumoare, vociferări.*)

Da! Ce o să facă aceste instituții? Avem patru instituții care sunt aliniate la alt gen de guvernare.

Deci, domnule Duvăz, cu tot respectul... (*Rumoare, vociferări.*)

Deci, în calitate de parlamentar, simplu parlamentar, așa, de provincie...

Domnul Vasile Blaga:

Vă rog să nu dialogați cu sala și să încercați să încheiați.

Domnul Gheorghe Zoicaș:

Aș dori să vă dau un exemplu. Țările care nu au ținut cont de acea cotă pe care o au guvernele centrale, care au luat până la 90% din veniturile unei țări, de exemplu: Italia, Portugalia, Spania, Grecia, uitați-vă unde au ajuns. Uitați-vă țările care au mai puțin de 50% din veniturile unei țări, Germania – 50%, Olanda – 46%, Elveția – mai puțin. Nu-mi convine să nu-mi reformez statul, nu-mi convine, ca parlamentar din Transilvania, ca să mi se ducă banii într-un guvern central. De aceea, trebuie continuată reforma statului. Asta doresc eu! Și fac apel la parlamentarii din Transilvania.

Domnule prim-ministru, când îi chemați la negocieri pe liderii celor patru partide, vă rog frumos să puneți în dezbatere și această problemă, de continuare a reformelor statului. Vreți să modificați Constituția? Reduceți prerogativele președintelui dacă vreți să scăpăm de următorul „escu”, sau care va fi.

Vă mulțumesc frumos. (*Rumoare, vociferări.*)

Domnul Vasile Blaga:

Și eu vă mulțumesc mult.

Drept la replică, domnul Duvăz. Se pregătește domnul Oltean.

Domnul Bogdan Nicolae Niculescu Duvăz:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnule prim-ministru și stimați colegi,

Vreau doar să-i spun colegului meu și altora care au vorbit de la această tribună, că alegerile, în viziunea expusă de dumnealui și a

altor colegi care, din păcate, susțin Guvernul, sunt un impediment în ceea ce privește stabilitatea statului într-un sistem democratic.

Stimați colegi,

Singurul impediment este un guvern fără credibilitate. Un guvern care nu mai are suportul masiv al populației. Este singurul impediment. Când veți înțelege asta, vom putea vorbi și despre reforma statului. Data viitoare.

Vă mulțumesc. *(Aplauze.)*

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc domnului deputat Duvăz.

Domnul deputat Ioan Oltean. *(Rumoare, vociferări.)*

Vă rog să-l lăsăm să poată vorbi.

Domnul Ioan Oltean:

Nu mi-e frică de întreruperi, domnule președinte.

Domnule președinte al Senatului,

Doamna președinte a Camerei Deputaților,

Domnule prim-ministru,

Distinși membri ai Cabinetului,

Doamnelor și domnilor,

Înainte de toate, la mulți ani! La mulți ani, într-un an care sperăm cu toții să fie mai bun!

Stimați colegi,

Am să-mi încep intervenția mea cu ultima propoziție a intervenției distinsului nostru coleg Crin Antonescu, care spunea: „Hai la urne!” *(Rumoare, vociferări.)*

Domnilor colegi, vreau să vă spun că nouă nu ne este teamă de urne. Că noi, mulți, foarte mulți, suntem creația urnelor. Domnule Crin Antonescu, dumneavoastră ar trebui să vă temeți de urnă. Nu sunteți creația urnei, nu urna v-a adus aici, ci calculatorul! (*Aplauze.*)

Dumneavoastră trebuie să spuneți: „Hai la calculator!”, domnilor, și nu, „Hai la urne!”.

Demagogia a fost întotdeauna un paliativ al opoziției în Parlament, și astăzi este o dovadă a acestei realități. (*Rumoare, vociferări.*)

Mi-am pus foarte serios întrebarea de ce ne aflăm aici, de ce a fost convocată sesiunea extraordinară a Parlamentului României. Este sau se dorește o acțiune de imagine a opoziției? Se dorește o acțiune de imagine a puterii? Se dorește o acțiune de imagine a clasei politice din România? Iată întrebări al căror răspuns încă nu l-am identificat. Mai este timp, pentru că dezbaterile sunt încă în curs de desfășurare. (*Vociferări.*)

Am sperat cu sinceritate că întâlnirea de astăzi va fi o întâlnire a responsabilității, a grijii și a preocupării nu de funcția noastră din Parlament, nu de interesul partidului pe care-l reprezentăm, ci de interesul cetățeanului din stradă sau de acasă.

Am constatat, stimați colegi, și vociferarea dumneavoastră este o dovadă a lipsei de politețe și de respect față de cel care vorbește, am constatat că m-am înșelat. Am ascultat cu foarte multă atenție cuvântul domnului Victor Ponta și recunosc că a avut un cuvânt echilibrat, a avut o intervenție neașteptat de puțin vehementă în raport cu tonul cu care ne-a obișnuit Domnia Sa. Eram gata să credem că

USL-ul a renunțat la prima revendicare și este dispus la dialog cu puterea, pentru a găsi soluții de rezolvare a problemelor din Piața Universității, dacă vreți, și de oriunde din țara aceasta. Și de la Bistrița, domnule profesor, și de la Gorj, de la catedra dumneavoastră!

M-am înșelat, pentru că a venit distinsul nostru coleg Crin Antonescu, care ne-a dovedit că puterea nu a vrut, nu vrea și nu va dori un dialog cu o opoziție care are un singur obiectiv: alegeri anticipate. Opoziția a dovedit astăzi că nu au alt obiectiv în viața politică românească, nu există alt obiectiv în viața politică românească decât alegeri anticipate, decât „Sculați-vă voi, să ne așezăm noi!”.

Domnilor colegi, nu mi-e frică de urne, domnule profesor, eu mâine mă duc la urne, să vă fie foarte clar! (*Vociferări.*)

Domnul Vasile Blaga:

Vă rog să-l ascultăm pe domnul Oltean. Vă rog mult.

Domnul Ioan Oltean:

Am constatat, de asemenea, că atunci când legea este favorabilă opoziției, nu aveți niciun fel de reținere să o invocați. Și atunci când legea vă este împotrivă, nu aveți nicio reținere să o neglijați. Astăzi domnul Crin Antonescu spunea: alegerile anticipate nu sunt determinate de chestiuni procedurale, nu de lege, ci de voință politică. Adică, acum când noi vrem alegeri, nu tu Constituție, nu tu lege, ci doar voință politică.

Domnilor și doamnelor,

Legea trebuie respectată și când ți-e favorabilă, și când nu îți este favorabilă. Alegerile anticipate, oricât de mult le-ați dori

dumneavoastră, ele nu pot fi organizate doar pentru că cineva are ambiția nestăpânită de a ajunge președintele României, că cineva are ambiția nestăpânită de a ajunge mai devreme decât trebuie primul ministru al acestei țări.

Alegerile anticipate nu le hotărăsc doar doi oameni și nici nu se hotărăsc în stradă. Alegerile se hotărăsc aici, în Parlament, de aceea m-am bucurat că a fost convocată această sesiune, crezând că dialogul între putere și opoziție va conduce la soluții în această privință.

Constat că nu este așa! Constat, stimați colegi, că lucrurile stau altfel. Dar nimeni, absolut nimeni din opoziție nu a încercat să explice ce înseamnă alegeri anticipate. (*Rumoare.*)

Domnul Vasile Blaga:

Vă rog!

Domnul Ioan Oltean:

E din cauza suflului opoziției.

Stimați colegi,

Nimeni nu pune la îndoială și nu poate să pună la îndoială că în momentul acesta România este o țară stabilă economic, că România și-a realizat și și-a îndeplinit angajamentele cu Fondul Monetar Internațional, că România a stabilizat moneda națională, că România este o țară credibilă. Nu o spun eu, au spus-o analiști economici, analiști politici, experți internaționali, care au dat România ca țară exemplu în ce privește relația cu instituțiile financiare europene.

Într-o asemenea situație, când în plan european se pregătește o furtună economică și financiară, când instituțiile financiare

avertizează că perioada de recesiune abia acum începe în Uniunea Europeană, în zona euro, în loc ca puterea și opoziția să-și unească forțele, să găsească soluții de a mări credibilitatea României, de a o face mai atractivă pentru investitorul străin, opoziția recurge la mijloace care decredibilizează România, care destabilizează România, care aruncă România acolo unde a fost acum doi ani!

Ce înseamnă alegeri anticipate? Pentru că, stimați colegi, vreți, nu vreți, nu puteți și nu putem face abstracție de ce scrie aici. Și aici scrie foarte frumos, o Constituție adoptată în 2003, când la conducerea acestei țări era Partidul Social Democrat. Nu puteți neglija ceea ce s-a construit și s-a adoptat și prin efortul și confortul dumneavoastră.

Iar aici spune în felul următor: că pentru a organiza alegeri anticipate este nevoie ca Guvernul să-și dea demisia sau să fie demis printr-o moțiune de cenzură. A doua zi după ce se realizează acest lucru, Președintele României trebuie să desemneze un prim-ministru interimar, un prim-ministru desemnat, care în termen de 10 zile să se prezinte în Parlament pentru votul de învestitură. Dacă doriți alegeri anticipate, cu un prim-ministru tehnocrat, atunci va trebui să votăm acel Guvern și programul de guvernare, iar a doua zi Guvernul acesta să-și prezinte demisia și Președintele României să desemneze un nou candidat la funcția de prim-ministru, iar Parlamentul pe parcursul a 60 de zile să respingă două soluționări, două mandate de prim-ministru și două guverne. Abia în această situație Președintele României, după consultarea președinților celor două Camere și a liderilor de grup, poate să decidă alegeri anticipate. Și tot legea spune, Constituția, că

acestea se vor desfășura pe parcursul a trei luni. Evident că putem vorbi de scurtarea termenelor, dar nici într-un caz, în cel mai optimist termen, alegerile nu pot fi organizate anticipat, cu premier tehnocrat mai degrabă de luna septembrie, pentru că nu credeți că doriți alegeri în iulie și în august, când poporul e plecat în concediu.

Dacă alegerile vor avea loc în august, dacă vreți, în septembrie, sunt cu două luni înainte de termenul natural. Care este câștigul, domnilor? Care este avantajul dumneavoastră? Pentru că al țării nu este. Țara ar intra în vrie, stabilitatea ar fi afectată, credibilitatea ar fi afectată, investitorii străini ar pleca. România nu ar mai fi țara cea care este astăzi. Guvernul interimar, cu premier tehnocrat nu poate decât să gestioneze treburile curente ale țării în această perioadă și să pregătească alegerile anticipate. Nimic altceva! Cine ar mai negocia cu Guvernul României, cine ar mai continua reforma, cine se va mai ocupa de cetățeanul pe care dumneavoastră astăzi îl deplângeți în mod demagogic?

Mă întreb și vă întreb, atunci, care este motivul alegerilor anticipate. Vă spun eu, stimați colegi: unul singur! Acum trei luni aveți 65 de procente în măsurătorile sociologice. Astăzi aveți sub 50 de procente. Aceasta este, teama aceasta, o teamă care vă face să vă pierdeți cumpătul, o teamă care vă face să fiți disperați! (*Vociferări.*)

Domnul Vasile Blaga:

Vă rog, liniște!

Domnul Ioan Oltean:

Domnilor colegi, există riscul, și-l știți, pentru că aveți și

analști, aveți și oameni care cunosc realitățile, există riscul ca până în noiembrie 2012 să scădeți chiar sub 40 de procente. Și atunci, domnule Ponta, adio prim-ministru, iar revoluționarilor nu li se vor putea tăia indemnizațiile în mod abuziv. *(Aplauze.)* Există riscul ca domnul senator Crin Antonescu să nu ajungă la Cotroceni nici în 2012, nici în 2014 și niciodată. Iată ce vă mână în lupta aceasta oarbă, iată ce argumente și ce motivație aveți atunci când vreți alegeri anticipate! Nu grija față de omul simplu, nu grija față de cetățeanul care astăzi manifestă în stradă...

Domnilor, ați fost la guvernare, nu vă puteți plânge că sunteți străini de guvernare și că nu ați avut niciodată posibilitatea să vă ocupați de grijile cetățeanului de rând. Ați avut-o, har Domnului, de atâtea ori! Dovada că n-ați făcut-o este că astăzi piața nu vă acceptă, piața v-a alungat de acolo, domnilor! N-am auzit să se spună „Jos Băsescu! Sus Antonescu!”. N-am auzit să se spună „Jos Boc! Sus Ponta!”. N-am auzit.

Și dacă tot vorbiți, domnilor, de o clasă politică nouă, pe care o reclamă electoratul, am să vă dau o temă. Haideți ca la alegerile care vor avea loc în noiembrie 2012, toate partidele politice care au fost în Parlament acum sau altă dată, să nu mai candideze, să lăsăm să candideze numai partidele care n-au fost niciodată în Parlament, ca să facem într-adevăr o nouă clasă politică, dacă asta vreți, pentru că altfel nu sunteți îndreptățiți să vorbiți despre aceasta.

Doamnelor și domnilor,

Mi-am exprimat și încă îmi exprim speranța și convingerea că rațiunea va învinge și că nu va naște monștri nici la opoziție, nici la

putere.

Astăzi puterea a făcut un prim pas spre dialog. Am auzit strigându-se din partea stângă a sălii că e târziu. Niciodată nu e prea târziu ca dialogul să fie folosit ca mijloc de rezolvare a problemelor oamenilor. E important ca noi să fim raționali, să fim suficient de responsabili, să ne gândim la cei mulți și nu la cei puțini.

De aceea, eu fac apel la rațiune, la echilibru, stimate coleg, la responsabilitate, să ne unim forțele în interesul celor mulți, pentru că ceea ce contează astăzi nu este nici voința dumneavoastră, nici voința celor din dreapta, este voința poporului, pe care ați neglijat-o când ați fost la guvernare și pe care poate nici noi n-am tratat-o cu suficientă atenție.

Haideți să ne gândim cu toții la cei mulți și o să vedem că într-adevăr vom fi alți oameni politici.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Îl invit la microfon pe domnul deputat Adrian Severin. Se pregătește pentru.... Adrian Năstase, scuzați-mă! Se pregătește pentru... Îmi cer scuze multe, domnule Năstase... Se pregătește pentru un drept la replică domnul senator Crin Antonescu.

Domnul Adrian Năstase:

Domnule președinte Vasile Boc,

Doamnă președinte,

Iertați-mă, domnule președinte.

N-aș fi vrut să intervin, dar, neștiind dacă domnul președinte Crin Antonescu va lua cuvântul, am înțeles că va spune câteva cuvinte, eu am vrut să traduc pentru domnul Oltean sensul acestei întâlniri. Și eu cred că este important pentru noi toți să explicăm celor care nu sunt în această sală și care poate ne urmăresc de ce ne-am întâlnit. De ce ne-am întâlnit aici, de ce noi am cerut această sesiune extraordinară și de ce puterea actuală a acceptat-o cu entuziasm. Și mi se pare că, într-un fel, semnalul acesta era important pentru că noi puteam să arătăm astăzi aici că într-adevăr realizăm un dialog și nu o serie de monologuri paralele. Nu s-a întâmplat acest lucru!

Eu cred că, într-adevăr, mesajele principale ale celor din Piața Universității, din alte locuri publice din țară, pornind de la cauze diverse, mesajele lor au fost foarte simple. Ne plac sau nu ne plac, au fost mesajele pe care le-au sintetizat și domnul deputat Victor Ponta și domnul deputat Crin Antonescu. Aceste mesaje, fără îndoială, așteaptă niște răspunsuri din partea noastră, dar, în principal, din partea celor care sunt la putere.

Iar ceea ce am înțeles eu din partea domnului Crin Antonescu și mi s-a părut extrem de corect, a fost următorul lucru, între altele. Sigur, nu putem influența din această incintă acum o demisie din partea președintelui Băsescu... (*Vociferări.*) Putem, în schimb...

Domnul Vasile Blaga:

Liniște, vă rog! Păstrați liniștea! Vă rog păstrați liniștea! Vă rog, nu mă obligați să... vă rog!

Domnul Adrian Năstase:

Putem, în schimb, să discutăm despre celelalte chestiuni. În primul rând, în legătură cu ceea ce înseamnă o criză profundă și suntem cu toții de acord că nu este vorba doar de o criză economică mondială, este vorba și de o criză socială și politică internă în România. Altfel nu am fi aici, dacă nu am recunoaște explicit sau implicit aceste lucruri. O criză de această natură are nevoie de niște soluții. Și, în mod evident, soluții politice.

Eu nu cred că domnul prim-ministru a înțeles solicitarea noastră. Noi când am cerut, noi am cerut demiterea ministrului de interne, nu a ministrului de externe pentru ce s-a întâmplat în Piața Universității. Poate că a fost o inabilitate din partea noastră de a nu fi explicat suficient de clar aceste lucruri. Dar eu nu cred că schimbarea ministrului de externe este un răspuns, este răspunsul adecvat pentru a soluționa o criză politică atât de amplă. Și, de aceea, noi am venit în Parlament cu o anumită convingere și cu o anumită speranță.

Pe de o parte, cu dreptul nostru de a cere alegeri anticipate, dar și cu speranța că va exista o responsabilitate din partea actualei puteri, de a accepta alegerile anticipate tocmai ca supapă și pentru a împiedica o eventuală extindere a ceea ce ar putea să fie o explozie socială.

Este nevoie de un răspuns serios, solid. Nu este vorba, până la urmă, de o chestiune politicianistă. S-au dat exemple legate de ceea ce s-a întâmplat și în România în alte situații. Pe mine m-a mirat faptul că domnul Stolojan era împotriva unei formule de Guvern conduse de un tehnocrat, în condițiile în care în 1991, chiar dânsul a fost chemat,

în calitate de tehnocrat, să conducă un astfel de Guvern. Tocmai pentru a organiza alegerile care urmau.

Există, deci, și o anumită experiență bună, rea, în cei 22 de ani care au trecut de la Revoluție, există experiență în alte țări.

Din acest motiv, eu cred în continuare că problema esențială în această întâlnire era și este până la sfârșitul ei ca domnul prim-ministru să spună dacă există sau nu o problemă reală, pentru că dacă nu există, atunci mergem liniștiți înapoi și vedem ce se întâmplă după aceea în stradă, mergem cu colegii, mergem pe stradă sau acasă. Dar dacă este o problemă serioasă, atunci e nevoie de un răspuns responsabil. Și nu acest răspuns care evident că va fi luat în derizoriu de către cei care sunt în stradă – schimbarea ministrului de externe, pentru că a vorbit urât și pentru că se află la Bruxelles astăzi și a fost demis în momentul în care discuta, probabil, despre intrarea noastră în spațiul Schengen.

Cum putem să ne obținem credibilitate în exterior, în momentul în care facem acest tip de demitere a ministrului de externe?

Din acest motiv am dorit să iau cuvântul și îmi cer scuze față de domnul Crin Antonescu, care era îndreptățit să explice mai bine decât mine ceea ce a spus, lucruri cu care eu am fost perfect de acord și sunt convins că mulți au fost de acord. Putem să discutăm despre măsuri radicale, putem să dăm diverse semnale și în legătură cu statutul nostru, și în legătură cu demisiile, putem să facem toate aceste lucruri, dar ceea ce de fapt trebuie să oferim celor care ne urmăresc acum este un gest sau gesturi de responsabilitate. Și vă invit să reflectăm în acest fel la ceea ce avem de făcut, în finalul acestei

sesiuni extraordinare a Parlamentului nostru.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc, domnule deputat.

Îl invit la microfon pe domnul senator Crin Antonescu pentru drept la replică. Se pregătește domnul senator Cristian Diaconescu.

Domnul George Crin Laurențiu Antonescu:

Domnule președinte,

Chiar am ezitat înainte de a cere acest drept la replică și pentru motivul pe care l-am spus, și anume, acela că n-am venit să facem polemică nici măcar de partide, darămite cu domnul Ioan Oltean.

Totuși, în momentul în care un domn, pe umerii căruia așa de tare apasă greutatea și povara principalului partid de guvernământ, își construiește toată pledoaria în legătură cu modesta mea persoană, un amărât care nici măcar nu am putut câștiga colegiul decât cu calculatorul, vin încă o dată și vă spun dumneavoastră, domnule președinte Vasile Blaga, care anecdotic, paradoxal, cred că ați dat dovadă singurul de luciditate astăzi dintre colegii de partid, că noi n-am venit aici și n-am făcut o sesiune extraordinară ca să-mi spună domnul Oltean mie pe ce loc am ieșit, cu urna, cu calculatorul, ca să-mi spună mie când am s-ajung sau mai degrabă când n-am s-ajung președinte al României, pentru că nu aceasta frământă oamenii care protestează. Oricât de mare ar fi - și de salutat, de altfel, - diversitatea revendicărilor, lozincilor, desenelor, pantomimei din locurile publice,

n-am aflat încă nici măcar de la diversioniștii dumneavoastră că acolo oamenii ar fi frământați de situația mea.

Sigur că, înainte de toate, eu nu v-am invitat nicăieri, domnule Ioan Oltean, și nu vă invit și n-am să vă invit niciodată nici pe dumneavoastră, nici pe colegii dumneavoastră. Am spus doar că o nemulțumire se poate liniști cu jandarmii sau cu urnele. Nu v-am invitat nici la jandarmerie, nici la urne.

Doi. Sigur că ați vorbit trei ani de zile și o să mai vorbiți câte veți dori despre faptul că eu am ieșit pe locul doi în colegiu, la urne, nu la calculator, în conformitate cu Legea electorală pe care, de altfel, nu doriți să o schimbați, pe care doriți să o folosiți acum. Am spus și atunci, spun și acum, fie un vot de listă curat, proporțional, fie un uninominal în două tururi, ne scutește de griji. Dar nu aceasta este problema mea. Problema mea este că dacă dumneavoastră vă expuneți ridicolului de a spune, pe de o parte, că eu la urne nu mi-am câștigat colegiul și în același timp de a arăta clar spaima dumneavoastră că eu voi deveni președintele României, cred că este ceva dezechilibrat aici, ceva ridicol...

Și în al doilea rând, că, de fapt, problema dumneavoastră nu este cum a ieșit, pe ce loc a ieșit Antonescu sau dacă Antonescu va ieși președinte sau nu. Problema dumneavoastră este să aveți un sistem cu calculator, cu urne, cum o fi, în care în '90 Iliescu să vă pună pe listă și să vă treziți parlamentar, în 1992 Petre Roman să vă pună pe listă și să vă treziți parlamentar, după aceea să vă ducă Băsescu în cârcă și să vă treziți mare om politic, mare orator și mare secretar general. Foarte bine, nu aceasta este problema! Diferența esențială

dintre noi, dintre noi doi și dintre mulți ca dumneavoastră și mulți ca mine, de aici din sală, este alta: că pe mine nimeni nu m-a văzut vreodată milogindu-mă la vreun cabinet ministerial să obțin energie ieftină de la „băieții deștepți” pentru firmele mele! *(Aplauze.)* Diferența esențială este că eu n-am luat niciodată, îmi închipui oare câtă șpagă pentru a pune pe unul ca Ioan-Nelu Botiș ministru în România!

Voci din sală:

Bravo!

Domnul George Crin Laurențiu Antonescu:

Diferența esențială între noi e că nimeni nu povestește, sub interogatoriu la DNA cum a dat șpagă pentru partidul lui Antonescu sau lui Antonescu!

Dacă vreți să înțelegeți ceva din diferențele acestea, ne-om întâlni și la urne, dacă nu, să fiți sănătos și poate mai țineți un discurs! *(Aplauze.)*

Domnul Vasile Blaga:

Domnul Oltean, drept la replică.

Domnul Ioan Oltean:

Stimați colegi,

Nu vreau decât un singur lucru să spun, unul singur: că diferența dintre mine și domnul Antonescu, de-a lungul timpului, din 1990 și până astăzi, este că de fiecare dată eu am ieșit la urnă, iar Domnia Sa a ieșit la calculator. Am ajuns deputat în 2008 cu 51%,

domnule Crin Antonescu, 51%. Din aceste considerente, nu am niciun fel de reținere, absolut niciuna, în a pleca și mâine la urne, pentru că nu sunt lucruri de care să-mi fie jenă, indiferent de ce spuneți dumneavoastră. Și, cu aceasta, cred că este suficient pentru dumneavoastră.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Îl invit la microfon pe domnul senator... (*Rumoare, vociferări.*)

Vă rog foarte mult să nu continuăm atacurile la persoană, pentru că nu au fost de dorit astăzi, și până acum cel puțin, nu le-am avut până în urmă cu două discursuri.

Vă rog, domnule Cristian Diaconescu.

Domnul Cristian Diaconescu:

Doamna președinte,

Domnule președinte,

Domnule prim-ministru,

Trei minute am să vă rețin și nu am să fiu nici polemic și nici agresiv, așa cum enervez pe mulți și obișnuiesc să simpatizez cu alții.

Într-adevăr, această sesiune de urgență, într-un moment special pentru România, are nevoie de concluzii. Și, din acest punct de vedere, cred că orice instituție serioasă a unui stat democratic are obligații specifice, dacă într-adevăr ține seama de ceea ce se întâmplă astăzi.

Am venit la microfon în aceste trei minute să vă mulțumesc,

să vă mulțumesc inclusiv reprezentanților partidelor din opoziție pentru clarificările pe care, direct sau indirect, le-ați făcut cu câteva minute în urmă, și anume că lupta politică din România va rămâne în România. Și anume, în legătură cu faptul că în acest moment, a exporta o dezbatere de acest gen nu servește nici celor care așteaptă concluziile și nici țării care, mai devreme sau târziu, probabil va fi din nou condusă și de unii și de alții, dar ea va rămâne aceeași, cu aceleași probleme și cu aceleași dificultăți. Probabil că toate partidele politice care s-au aflat la putere au avut, la un moment dat, senzația că sunt nedreptățite prin retorica politică pe care în exterior reprezentanții opoziției au condus-o. Poate toate partidele politice se așteptau la un anume gen de solidaritate. Și cred că este normal, și cred că este cât se poate de clar că în această perioadă extrem de complicată vom putea dovedi faptul că avem oameni de stat capabili să conștientizeze problemele României și să le rezolve acasă. Așa fac toate statele civilizate.

Vă mulțumesc foarte mult.

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc.

Doamna președinte Roberta Anastase. Se pregătește doamna ministru Anca Boagiu.

Doamna Roberta Alma Anastase:

Domnule președinte al Senatului Vasile Blaga,

Domnule prim-ministru,

Doamnelor și domnilor miniștri,

Dragi colegi,

În primul rând, vreau să-i mulțumesc domnului senator Cristi Diaconescu că a lăsat, a mai lăsat un pic temperatura, ceea ce cred că este important, și am să reiau apelul făcut de domnul Adrian Năstase, de a ne întoarce la subiectul dezbaterilor noastre de astăzi.

Suntem într-o sesiune extraordinară. Și când spunem extraordinară, nu ne referim numai la procedurile parlamentare, ci extraordinară prin faptul că cei care sunt în stradă sau acasă, oamenii care ne urmăresc astăzi sunt cei care așteaptă de la noi, pe de o parte, să înțelegem un mesaj corect, mesajul lor corect, pe de altă parte, să avem și un răspuns la aceste lucruri.

Este evident că oamenii din stradă și mult mai mulți probabil cei care sunt în case au puțină și foarte puțină încredere în oamenii politici, în partide, în Parlament.

În același timp, însă, cu toții știm faptul că democrația nu poate exista în lipsa instituțiilor și în lipsa reprezentanților aleși în mod legitim.

Aceste două premise de la care pornim trebuie să ne facă să mergem și să facem un demers corect. Cred că fiecare dintre noi am înțeles corect mesajul protestelor din stradă. Există o mare nemulțumire socială, dublată de o lipsă de încredere în clasa politică. O clasă care, fără excepție, a condus România prin rotație în ultimii 22 de ani.

Sigur, nu am să neg niciun moment faptul că tușele îngroșate sunt îndreptate spre reprezentanții puterii actuale. Dar nici opoziția nu poate să ascundă faptul că aceste proteste sunt îndreptate împotriva

întregii clase politice. Oamenii nu uită că și opoziția a fost la putere, guvernele de diverse coloraturi s-au succedat, dar, în același timp, nemulțumirea cetățenilor și falia dintre aceștia și politicieni au rămas constante. Că este așa, o dovedesc cel mai bine sondajele de opinie. Haideți să ne amintim de sondajele din 2003-2004, să ne amintim de sondajele din 2008, sfârșitul mandatului, ca și sondajele recente. Toate relevă un singur lucru: numărul celor, procentul celor care nu aveau încredere în Guvern a rămas constant în toate aceste sondaje și el se învâрте în jurul cifrei de 80%. Repet, guverne conduse de PSD, PNL și actuala coaliție de guvernare.

Lipsa de încredere în clasa politică o regăsim, de asemenea, și în procentul foarte mare al oamenilor care cred că țara merge într-o direcție greșită. Și aici mă refer, din nou, la toate guvernele care au condus România în ultimii 22 de ani.

Aș vrea să privim cu curaj în față și să spunem că această lipsă de încredere în clasa politică și lipsă de încredere în soluțiile pe care le oferă clasa politică, aceste două probleme reprezintă, de fapt, problemele reale ale actualei clase politice.

Aș vrea să luăm un exemplu al ultimilor ani, unul care cred că este, dacă vreți, de manual. În ultimii doi ani de zile, opoziția nu a prezentat public nicio soluție alternativă sustenabilă din punct de vedere economic la un proiect aflat în dezbatere publică. Un element esențial: criza economică ne-a făcut pe toți conștienți de faptul că nu există alt drum decât acela pe care am mers și noi și toate țările Uniunii Europene; foarte important. Și puterea și opoziția au știut acest lucru. Evident că au avut abordări diferite. Pe de o parte,

opoziția, așa cum este și firesc, a încercat să câștige voturi, și atunci a preferat să adopte un discurs exclusiv politic, și nu unul economic. Pe de altă parte, puterea a abordat un discurs exclusiv economic și nu a avut capacitatea să explice suficient - și adeseori poate deloc - unele dintre deciziile sau, dacă vreți, multe dintre deciziile bune pe care acest guvern le-a luat. Adică, noi am făcut economie, și nu politică. Dar am mai făcut un lucru: am sacrificat un lucru care este foarte important, un lucru valoros pentru fiecare om politic – voturile. Eu cred că astăzi trebuie să înțelegem cu toții că și puterea și opoziția pierd la fel de mult. Opoziția, pentru că a încercat să speculeze nemulțumirea oamenilor, și puterea pentru că nu a explicat că face ceea ce trebuie. Trebuie să vedem cu toții propriile greșeli și să oferim românilor o perspectivă încurajatoare, dar, în același timp, o perspectivă extrem de realistă.

Și aş insista puțin pe realism, ținând cont de evoluțiile din ultimele zile și având experiența de observator la Parlamentul European, dar și de membru al Parlamentului European.

Știu că o întreagă generație de oameni politici a susținut aderarea noastră la Uniunea Europeană. Știu că, fără excepție, toate partidele politice au susținut aderarea României la Uniunea Europeană. De aceea, poate, e momentul în care să atragem atenția opoziției că demersul început, și sper eu oprit, după ce am văzut intervențiile de astăzi, dar demersul început în Parlamentul European de către USL este unul extrem de periculos. Faptul că USL-ul a cerut, într-o formă sau alta, și public și printr-un demers clar în Parlamentul European ca să se dezbată o problemă a României, alături de alte țări

care au probleme reale, în Parlamentul European, în condițiile în care nu își susțin de nicio culoare acest demers, este un lucru foarte grav. Mai mult decât atât, faptul că se invocă cu ușurință acel art.7 care presupune tăierea fondurilor europene pentru România este un fapt extrem, extrem de grav.

Cred că trebuie – și aici sunt convinsă că sunt mulți oameni așezați, mulți oameni responsabili în rândul opoziției care pot să le atragă atenția celor care, să zicem, sunt ușor luați de val în această situație, până la urmă, acest demers distruge efortul unei României întregi, efortul românilor, efortul clasei politice pentru aderarea la Uniunea Europeană. Dar mai distruge un lucru, și acest lucru trebuie spus de aici, din Parlamentul României: într-o perioadă de criză economică, tăierea fondurilor europene înseamnă mult mai puține locuri de muncă, un pericol în plus pentru economie, împrumuturi mai multe și mai scumpe și stoparea dezvoltării țării. Este momentul în care să dovedim înțelepciune și maturitate politică.

România are o democrație funcțională și un Parlament ales perfect democratic, în măsură să rezolve orice problemă de ordin intern.

Este momentul să avem un dialog conjugat noi, toți oamenii politici, fie că suntem de la putere sau din opoziție, și cetățenii, pentru a identifica acele soluții care să-i facă pe români să-și recâștige încrederea în calea pe care noi toți am ales-o, în mod explicit, sau implicit, de la putere și din opoziție. Dacă vom reuși, o vom ști doar în ziua în care cei mai mulți dintre noi vom putea merge cu capul sus în Piața Universității, în mijlocul românilor, fără să fim fluierați, ci,

dimpotrivă, aplaudați.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc. O invit pe doamna ministru Anca Boagiu.

Doamna Anca-Daniela Boagiu:

Vă mulțumesc.

Domnule președinte al Senatului,

Doamna președinte a Camerei Deputaților,

Stimați colegi,

Mi-aș fi dorit foarte mult ca, ceea ce a început drept iarna vrajbei noastre să se transforme într-o iarnă a dialogului, într-o iarnă a compromisului. Și mi-aș fi dorit acest lucru de dragul României care astăzi își strigă în stradă, prin vocea a câtorva mii de oameni, nemulțumirea atât față de noi, cei ce reprezentăm puterea, cât și față de dumneavoastră, cei ce reprezentați opoziția. Ar trebui să recunoaștem cu toții că suntem, în egală măsură, vinovații principali pentru deteriorarea climatului politic din România și pentru mutațiile profunde care s-au produs în societatea românească.

Vedem astăzi o societate radicalizată, o societate care s-a radicalizat ca urmare a bombardamentului pe care-l facem zilnic cu ură, cu violență, cu violență verbală, cu excese comportamentale și la toate acestea supunem societatea românească.

Totul pornește de la - e limpede pentru noi, toți, în acest moment - lipsa unui dialog; un dialog de substanță, în primul rând, între putere și opoziție, între noi toți cei care suntem adunați astăzi în

această sală, cei pe care, de curând, românii ne-au tras de mânecă și ne-au arătat unde ar trebui să ne fie locul și cum ar trebui să ne comportăm într-o societate modernă și civilizată. Din păcate, nu realizăm că trăim, totuși, o provocare majoră. Este provocarea unei crize europene, o criză fără precedent, o criză împotriva căreia am reușit să ne construim un scut destul de puternic. Dar aș spune în acest moment că nu este un scut suficient de puternic, pentru că niciunul dintre noi nu știe care va fi intensitatea furtunii care se va abate atât asupra noastră, cât și asupra celorlalte state europene, cât și asupra celorlalte țări ale lumii.

Dacă strategia dumneavoastră, stimați colegi din opoziție, este să lăsați România descoperită în fața furtunii, să puneți în pericol plata salariilor și a pensiilor, prin provocarea unei crize politice profunde, aveți o singură soluție: să ieșiți bărbătește în stradă și să spuneți lucrurile acestea cetățenilor.

Dar, totuși, eu cred că rațiunea va învinge. Și, dacă rațiunea va învinge, vă invităm să discutăm despre România reală, și nu despre România politicienilor. Vă invităm să discutăm despre cum putem face ca această criză economică să devină suportabilă pentru români, despre cum putem asigura stabilitatea macroeconomică a țării, încât să fim cât mai puțin vulnerabili. Nimeni nu are pretenția monopolului asupra ideilor bune, nimeni nu poate să spună sau nu poate avea aroganța omniscienței. Aveți soluții concrete pentru România? Aveți convingerea că dețineți rețeta secretă a bunăstării? Haideți să o auzim împreună și sunt convinsă că, dacă nu o veți ține secretă, ea poate fi discutată și veți primi toate meritele pentru soluțiile găsite.

Dar această agendă politică duală nu mai poate să continue. La televizor auzim cum opoziția este preocupată de nevoile oamenilor, dar, din păcate, atunci când începem un dialog cu puterea, nu suntem în fața niciunei propuneri constructive.

Personal, în loc să vorbesc astăzi – și mi-ar face o deosebită plăcere să se întâmple lucrurile acestea - cu specialiști care să știe ce înseamnă atragere de fonduri europene, să știe ce înseamnă proiecte de infrastructură, să știe ce înseamnă proiecții multianuale, am nefericita ocazie să am în față unii politicieni care doar trâmbițează că-i interesează doar alegerile anticipate. Nu cred că aceasta este soluția și nimeni nu ne crede că nu ne interesează subiectele de genul acesta. Și mă adresez cu sinceritate dumneavoastră, pentru că, până la urmă, am recunoscut-o de câte ori am fost în fața dumneavoastră, și o recunosc și acum, mi-ați fost parteneri. Ori de câte ori am vrut să fac ceva pentru a recupera întârzierile rușinoase în construirea de infrastructură din România, mi-ați fost parteneri; mie și ministerului pe care astăzi îl conduc și mâine, poimâine, oricare dintre dumneavoastră ar putea să-l conducă. Am recunoscut acest merit și cred că se poate face în continuare, se poate dialoga constructiv.

Nu cred că niciunul dintre noi, cei de aici, care prin votul pe care l-ați dat de-a lungul timpului în favoarea acestui proiect sunteți de acord astăzi cu acele declarații care conduc sau care ne atrag atenția, ne arată pericolul că fondurile europene ar putea să fie suspendate. Când, astăzi? Când avem 1,3 miliarde de euro deja aprobați de Comisia Europeană pentru infrastructura din drumurile naționale, autostrăzi și centuri europene? Când? Astăzi, când mai sunt câteva zile

până când vom primi aprobări pentru aproape 1 miliard pentru construirea de căi ferate în România? Mă îndoiesc că aceasta este soluția pe care parlamentarii raționali din această sală vor să o urmeze și vor să o aplice. Și dovadă stau cifrele. Nu sunt cifrele mele, sunt cifrele pe care ni le-a arătat Eurostatul, cel care, la sfârșitul anului trecut a arătat că în sectorul de construcții, practic, a fost creșterea cea mai spectaculoasă la nivelul european, situându-ne pe locul 1, cu o creștere de 16,9% raportat la 0,7 anul trecut.

Eu nu mai am, personal nu mai am și v-am demonstrat că nu mai am de mult orgolii legate de paternitatea proiectelor politice – nici ca ministru al integrării, nici ca ministru al transporturilor - și am trecut, slavă Domnului, prin destul de multe momente dificile.

Cred, astăzi, cu tărie, că este nevoie ca dialogul politic să existe. Cred, astăzi, cu tărie, că avem nevoie de parteneri de dialog care să știe ce vorbesc când vine vorba despre infrastructură și fonduri europene. Cred, cu tărie, că avem nevoie de parteneri onești care, prin declarațiile pe care le fac, să nu blocheze evoluția proiectelor pe care România le are, să nu blocheze proiectele României la Bruxelles sau la Strasbourg, să nu destabilizeze România sau să nu creeze o decredibilizare a acesteia pe piețele financiare.

Și fac un ultim apel, stimați colegi: cred că pe drumurile din România, sunt sigură, dealtfel, pe autostrăzi, pe căile ferate, pe centurile ocolitoare, prin aeroporturi, cu metroul, nu circulă numai membrii PDL, circulă toți cetățenii acestei țări. Și pentru ei avem cu toții obligația să fim serioși și să ducem mai departe aceste proiecte și să lăsăm demagogia și lupta politică deoparte, pentru că interesul este

mult prea mare pentru România în acest moment.

Tot ce vă cer, cu prietenie și respect, este să opriți denigrarea României, nu de dragul nostru, nu de dragul politicienilor, opriți lucrurile acestea de dragul românilor care așteaptă cu totul și cu totul altceva de la politicienii responsabili în această țară!

Vă mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc și eu.

Ultimul vorbitor la dezbateri, doamna ministru Elena Udrea, după care o să dăm cuvântul domnului premier.

Domnule Oajdea, îmi pare rău. În loc de două minute, colegii dumneavoastră au vorbit 12. Patru? Sunteți în grup toți patru? Bine, o să încheie domnul Oajdea. Vă rog să fiți de acord să-i dăm două minute.

Doamna Elena Gabriela Udrea:

Vă mulțumesc, domnule președinte Vasile Blaga.

Doamna președinte a Camerei Deputaților,

Domnule prim-ministru,

Stimați colegi,

Constat că de trei ore încercăm să răspundem fiecare în felul lui la întrebarea: de ce suntem astăzi aici, într-o sesiune extraordinară a Parlamentului? Se pare că va rămâne doar un exercițiu de imagine, pentru că fiecare a venit aici cu o agendă pe care este prea puțin dispus să o negocieze, iar dumneavoastră, stimați colegi din opoziție, ați venit aici cerând un singur lucru, pe care nici măcar nu sunteți de acord să-l

discutați cu argumente, nici măcar nu sunteți de acord să-l puneți în paginile Constituției.

Am să țin un discurs fără patimă, un discurs nepopulist, neîncrâncenat, lăsând asta în seama opoziției.

Am să țin un discurs de ministru într-un guvern responsabil al României, un ministru în Guvernul Boc.

Astăzi, este clar pentru fiecare dintre noi că oamenii aflați în stradă au două tipuri de îngrijorări: sunt îngrijorați de evoluțiile economice și sunt preocupați de ziua de mâine, dar, în același timp, nu mai au încredere în partide nu mai au încredere în politicieni, nu mai au încredere în clasa politică, și asta dovedește că după 20 de ani nu am reușit să ne reformăm și avem în continuare instituții depășite de problemele cetățeanului. Poate că astăzi, aici, ar fi fost momentul și locul să găsim răspunsuri la întrebările pe care cei din piață, dar mai ales cei de acasă, așteaptă urgent să le dăm.

Dacă în alte țări din Europa, anul 2011, cuvântul protestatar a fost cuvântul anului, la noi, Guvernul din care fac parte a reușit, anul trecut, să pună centura de siguranță, colacul de salvare peste România și va putea și în 2012 să țină strâns acest colac. Este adevărat că stabilitatea și siguranța plății pensiilor și salariilor și în 2012 s-a făcut cu costuri importante, în primul rând pentru oameni.

Pentru acest motiv le suntem recunoscători și le mulțumim. Dar, adevărul este că acest guvern a luat măsurile grele la timp. Acest guvern a reușit, prin măsurile pe care le-a luat, să aducă creștere economică în anul 2011, și astăzi, pe toate datele pe care le avem, această creștere economică se va menține și în 2012 și se va putea

vedea în buzunarele cetățenilor.

Lucrul cel mai important este ca toate rezultatele măsurilor pe care acest guvern a reușit să le ia în pofida unei opoziții deloc constructive să se resimtă în buzunarele oamenilor.

Alte state europene nu au luat la timp aceste măsuri, sunt obligate să o facă acum și sunt obligate să o facă rapid. Acestea sunt statele despre care vorbea domnul Ponta mai devreme, state în care guvernele au fost obligate să se schimbe, pentru că și-au pierdut credibilitatea internațională, pentru că în unele state și-au pierdut și susținerea în Parlament. Aceste guverne au fost schimbate pentru că nu au știut și nu au putut să facă la timp ceea ce trebuia făcut.

Guvernul Boc, cu prețul voturilor pe care le-a sacrificat, voturi pe care le-a obținut în 2008, a avut curajul să ia aceste măsuri, chiar dacă ele au fost extrem de nepopulare.

Noi am putut să alegem, în doi ani de guvernare, responsabilitatea în locul voturilor. De ani de zile, politicienii vând țara pe voturi în alegeri. (*Rumoare.*)

De ani de zile, de 20 de ani de zile, politicienii vând țara pentru putere.

Noi am avut tăria de a renunța la populisme și de a da voturile noastre pentru țară. Am știut însă, că românii vor înțelege acțiunile pe care acest guvern le-a întreprins, cu atât mai mult cu cât toată lumea vede greutățile cu care cetățenii altor țări europene se confruntă, și vorbesc de țări europene cu democrații mult mai vechi și economii mult mai stabile la momentul debutului crizei economice din 2009 decât avea România.

Și, pentru că am ajuns la momentul 2009, nu trebuie să uităm că acest guvern a venit într-un moment în care, deși în 2008 fusese o creștere economică de 7,5%, aveam o gaură în buget, un deficit de 5,2% și datorii ale statului către companiile private de 2 miliarde de euro.

Acesta este contextul pe care l-am găsit după guvernarea PNL de până în 2008, susținută din Parlament, netransparent, de Partidul Social Democrat. Așa ne-a găsit pe noi criza economică, cea mai mare criză economică de după al Doilea Război Mondial încoace. Guvernarea PNL a dat toți banii pe voturi. A lăsat țara nepregătită și noi a trebuit să o luăm de la acel moment.

Am spus că nu voi avea un discurs populist, ci unul responsabil, de ministru în acest guvern. Responsabilitatea a fost prima caracteristică a acțiunilor mele în mandatul de până acum de ministru.

Am urmărit și urmăresc ca, în urma mea, să rămână ceva. În urma mea să rămână ceva concret, folositor oamenilor.

Am reușit la acest minister să reabilităm peste 1.000 de km de drumuri locale; sute de localități în care am adus apă, canalizare; mii de locuințe pentru tineri; locuințe sociale; zeci de mii de apartamente reabilite.

Am făcut investiții majore în infrastructura de turism, cele mai mari din ultimii 20 de ani și în promovarea României și rezultatele sunt pozitive, cu toate eforturile unora îndreptate până și împotriva acestei țări, doar în speranța că mă vor opri să reușesc.

Nu numai că am făcut ca oamenii să aibă condiții de trai

civilizate, dar astfel s-au creat noi locuri de muncă, venituri la bugetele locale și bani în plus la bugetul național, care sunt folosiți pentru pensii, sănătate, educație și alte sectoare pe care statul le susține.

Sunt și lucruri care nu au ieșit așa cum mi-am dorit, dar sunt cu mult mai multe cele prin care am transformat dorințele legitime ale oamenilor în realitate.

Cu atât mai de neînțeles este că încercați prin toate mijloacele, dragi colegi din opoziție, să blocați, să distrugeți tot ce ar putea să facă bun acest Guvern. Credeți și vă comportați ca și când rolul opoziției și al USL-ului trebuie să fie exclusiv demolator și distructiv.

Oamenii ne-au trimis pe toți în Parlament, deci și pe dumneavoastră, nu pentru a înjura toată ziua președintele, Guvernul, membrii Cabinetului, premierul, nu pentru a părăsi Parlamentul atunci când se votează o lege, spunând că e treaba puterii, nu a opoziției să-și treacă legile, ci pentru a le reprezenta responsabil interesele.

De aceea, este incorect și demagogic să spuneți că am trecut legi fără să le punem în discuție în forul democratic, în Parlament. De cele mai multe ori ați preferat să părăsiți sala și nu ați fost de acord să participați la dezbaterile legilor pe care Guvernul, de cele mai multe ori, trebuia să le adopte în contratimp.

În țările din Uniunea Europeană în care situația este mult mai grea decât este cea din România astăzi, opoziția a fost constructivă.

Acolo unde au ieșit sute de mii de oameni în stradă, opoziția s-a așezat la masă, împreună cu puterea și a încercat să rezolve

problemele oamenilor, nu să speculeze un context greu, cum este acesta pentru a accede la putere.

Bătălia nu e cine ajunge acum la putere, bătălia este cine este capabil să găsească soluții la problemele cu care ne confruntăm.

Îmi pare rău că domnii Ponta și Antonescu nu mai sunt în sală, pentru că aș fi vrut să le spun că au fost amândoi la putere, au fost amândoi miniștri și nu a rămas nimic de pe urma domniilor lor. Nu au putut să schimbe nimic, nu au putut să găsească soluții la problemele pe care România le are și nici astăzi nu demonstrează că au aceste soluții.

Nu spun și nu spuneți, dragi colegi din opoziție, ce veți face a doua zi, dacă ați ajunge la putere.

Singurul lucru care vă interesează, singurul lucru care vă sperie este că scădeți vertiginos în sondaje și vreți alegeri doar cu câteva luni mai repede. Nu contează care este prețul plătit de România.

Auzim tot mai des, în ultimul timp, că românii, mai ales cei care protestează, vor o schimbare. Sunt de acord că românii vor o schimbare, însă una plină de conținut a clasei politice, a instituțiilor statului. O schimbare care să aducă prosperitate pe termen lung. O bunăstare constantă și care să nu depindă de cine guvernează și de anii electorali, atunci când știm cu toții cum se cheltuiesc banii pentru pomeni electorale.

Concetățenii noștri vor Parlament unicameral, cu un număr mai mic de parlamentari. Ne-au spus acest lucru la referendum. Românii vor regionalizare, descentralizare, adică un aparat de stat

central redus și o mai mare putere locală. Rezultă acest lucru din sondajele care arată că încrederea în partide și în instituții naționale scade și că cetățeanul se îndreaptă tot mai mult către autoritatea locală.

Vorbim de convingerea că ideile pot să vină de jos în sus, nu de sus în jos, ca acum. Vorbim despre democrație participativă. Iar noi, politicienii, vom avea obligația să construim lucrurile pe care oamenii le așteaptă, lucrurile pe care oamenii le doresc.

Sunt alături de românii care vor schimbarea, dar așa cum chiar ei au explicat, soluția nu este să-l schimbi pe Boc cu Ponta, soluția este o schimbare a clasei politice, a sistemului politic și instituțional, una profundă și serioasă, care trebuie să rezulte dintr-un dialog constructiv între putere, opoziție și societate civilă.

Este schimbarea în care eu cred, pe care am promis-o oamenilor. Schimbarea pentru care eu am intrat în politică și pe care voi încerca s-o duc la bun sfârșit atât timp cât voi fi aici.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Domnul Oajdea. Dar, domnule Oajdea, nu toate paginile, deci două minute, da? Bine.

Domnul Daniel Vasile Oajdea:

Domnule președinte,

Domnule prim-ministru,

Românii, după Revoluție, au reușit să își câștige libertatea, dar nu au reușit să își câștige demnitatea, nu au reușit să își câștige

respectul.

Știu că din cauza crizei economice ați fost obligat să luați o serie de măsuri pe care nu le-ați dorit. Dar din respect pentru români, trebuia să mergeți până la capăt.

Nu cred că e corect să diminuați salariile funcționarilor sau angajaților statului din România și să-i uiți pe cei din companiile naționale – companii naționale care au pierderi și au salariați care încasează zeci de mii de euro pe lună. Cum puteți dumneavoastră fi credibil fără a opera aceste modificări?

Mai mult decât atât, ați avut și aveți angajați în Guvern, care din consiliile de administrație încasau sute de milioane de lei pe lună și mai și declarau că sunt obligați prin lege să o facă. Care este sacrificiul pe care poporul trebuie să-l înțeleagă, când poporul vede că acești oameni continuă să-și ia banii mai departe și nimeni nu are curajul să se atingă de ei?

Știu că în campania electorală lucram împotriva „băieților deștepți” din energie. Știm cu toții că energie ieftină înseamnă că economia merge. Nu ați făcut nimic împotriva „băieților deștepți”, ba, mai mult, în mandatul dumneavoastră le-ați prelungit contractul. Este inadmisibil. Cred că aceasta este într-adevăr bătaie de joc la adresa omului simplu. De ce să plătească simplul cetățean energie scumpă, pentru că un șmecher are undeva o pilă în Guvern sau în altă parte și încheie un contract de unde el câștigă numai pentru că facturează? Este inadmisibil acest lucru.

Nu ați făcut nimic pentru proprietarii de apartamente, care, în loc să plătească la consumul individual, sunt furați de societățile

distribuitoare de utilități, plătind la consumul de bloc, unde nu ai absolut niciun control. Și nu ați susținut până acum modificarea legii în acest sens.

Ați modificat Legea pensiilor și m-a supărat foarte tare că foștii torționari au pensia nediminuată, în timp ce un pensionar simplu primește o pensie mică, care este și taxată cu acea taxă de sănătate, foștii torționari primesc în continuare pensie de sute de milioane de lei. Acest lucru mi se pare încă o dată inadmisibil.

Nu vă acuz de corupție, nu vă acuz de rea intenție, dar, ca premier trebuie să fii un bun conducător. Nu poți să vezi cum nimeni nu se ocupă, așa cum ar trebui, de fondurile europene și dumneavoastră nu sancționați pe nimeni. Prea timide măsuri ați luat. Ba chiar și acolo, la Secretariatul General al Guvernului, ați așteptat nu știu cât timp pentru a o demite pe acea doamnă.

Aceste măsuri, pe care trebuia să le faceți fără să așteptați, din prima clipă arată că dumneavoastră nu sunteți bun de premier.

Un premier trebuie să fie un bun conducător. Nu vă spun că nu sunteți bine intenționat, dar degeaba, nu servește nimănui un premier care nu fură, un premier corect...

Domnul Vasile Blaga:

Vorbiți de cinci minute.

Domnul Daniel Vasile Oajdea:

...dar un premier care nu-i bun conducător, să-l pună pe fiecare la treabă acolo unde se pricepe mai bine.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc, domnule Oajdea.

Domnul Daniel Vasile Oajdea:

Și partea a doua, să trec și la opoziție, nu-mi luați plăcerea.

Domnul Vasile Blaga:

Dar ați vorbit de cinci minute.

Domnul Daniel Vasile Oajdea:

Piața Universității nu are încredere deloc în clasa politică. Și când mă uit aici în sală, mi se confirmă acest lucru.

Domnilor, dumneavoastră ați cerut sesiune extraordinară pentru a rezolva problemele țării. Și unde sunteți? Cum puteți rezolva problemele țării când sunteți doar câțiva, risipiți pe aici? Ați venit doar să vă împăunați de la tribună, spunând lucruri care să vă avantajeze și ați plecat, fără să veniți cu câteva chestiuni concrete: unu, doi, trei, patru, care să fie în acord cu ceea ce vrea populația.

Populația vrea clasă politică nouă. Pentru aceasta, înseamnă ca oamenii de valoare să ajungă în partide. Înseamnă că Legea partidelor politice, chiar dacă nu vă convine, trebuie modificată, astfel încât să poată ajunge acești oameni în partide, chiar dacă nu-i vrea șeful de partid.

Aici se vede dacă aveți voință. Pentru că, altminteri, să convocați o sesiune extraordinară, încercând să încălecați Piața Universității, pe banii lor – că noi pe banii lor suntem aici – nu înseamnă că vreți binele țării. Vreți doar binele dumneavoastră.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Îl rog pe domnul prim-ministru să încheie șirul discuțiilor. Vă rog.

Domnul Emil Boc:

Dragi colegi,

Doamnelor și domnilor,

O să încerc pe scurt să răspund la câteva dintre întrebările și problemele care au fost puse pe parcursul ședinței de azi.

Domnul președinte Victor Ponta se referea la standardele de democrație pe care Guvernul le-a încălcat prin procedura asumării răspunderii.

Procedura asumării răspunderii este prevăzută în Constituție și de fiecare dată ea s-a făcut în concordanță cu textul constituțional. De fiecare dată Guvernul și-a pus mandatul pe masă, în fața dumneavoastră, Parlamentul având la dispoziție posibilitatea de a demite Guvernul în temeiul acelei proceduri de asumare.

Dar altceva doream să îi precizez domnului președinte Ponta.

În 2009, PSD-ul a fost la guvernare, alături de Partidul Democrat Liberal. Tot mai puțini își aduc aminte de acest lucru, dar, din cei trei ani de criză, un an PSD-ul a fost la guvernarea României.

În acea perioadă de timp, vreau să știți că ministrul pentru relația cu Parlamentul a fost domnul Victor Ponta și, în acel interval de timp, de nouă luni de zile, Guvernul a avut cinci angajări de răspundere. Întrebarea mea este, cu onestitate pusă: Dacă PSD-ul, USL-ul aveau atât de multe împotriva unei asemenea proceduri, nu am

auzit nici în Guvern, nici de la această tribună vreo opoziție împotriva asumării răspunderii pe Codurile juridice, pe Legea educației sau pe Legea salarizării sau pe legea care viza desființarea agențiilor guvernamentale.

Au fost cinci asumări de răspundere în nouă luni de zile, cât PSD-ul a fost la guvernare. Spun asta pentru că, da, 14 au fost de toate, în total, dar ele au fost determinate de vremurile dificile din punct de vedere economic în care am trăit și trăim. N-au fost produsul altor motive.

Când arde casa vecinului, nu stai cu mâna în sân și aștepți să-ți ardă și propria casă. Sau când ești pe frontul de luptă, într-adevăr, trebuie să iei decizii rapide ca să-ți salvezi viața.

Gândiți-vă, această criză economică este cea mai severă de după cel de-al Doilea Război Mondial și, în vremuri excepționale, e nevoie, din nefericire, de măsuri excepționale pentru a putea să salvezi economia unei țări.

Deci, procedura aceasta a asumării a fost folosită în aceste condiții. De aceea resping ceea ce domnul președinte Ponta spunea că asumarea răspunderii reprezintă o abatere de la standardele democrației, motiv pentru care ar trebui să se plângă USL-ul la Uniunea Europeană. Dacă se plânge la Uniunea Europeană, să se plângă și de faptul că au fost un an în guvernare, firesc, când au fost parte la cinci asumări de răspundere. *(Aplauze.)*

Aș face o referire tot la ceea ce domnul președinte Ponta spunea cu privire la decizia unor prim-miniștri din Grecia, Spania sau Italia, spunând de ce nu se procedează astăzi la fel și în România ca și

în Grecia, ca și în Spania sau ca și în Italia.

Diferența majoră între România și toate aceste țări constă în aceea că România a luat măsurile necesare pentru a evita colapsul economic, în timp ce premierii din acele țări au refuzat să ia acele măsuri și au plecat acasă.

Gândiți-vă la domnul Papandreou în Grecia, premier socialist. A fost pus în fața situației de a lua măsuri dure de austeritate. A mers și a cerut referendum popular pentru măsuri de austeritate și și-a dat demisia. Deci n-a avut curajul să vină și să propună măsuri de austeritate și și-a dat demisia.

Gândiți-vă, la fel, în Spania. N-a avut curajul să-și asume guvernul socialist măsuri de austeritate și de aceea a cerut alegeri anticipate, să vină un alt guvern care a câștigat alegerile și care va fi obligat să ia aceleași măsuri de austeritate pe care le-a luat România.

Italia. Uitați măsurile Guvernului Monti, pe care le aveți dumneavoastră și propuse: reforma sistemului de pensii prin creșterea vârstei de pensionare la 66 de ani pentru femei în 2018 și la 66 de ani pentru bărbați; decuplarea indexării de evoluția inflației la pensii; eliminarea pensiilor de aur; sau creșterea numărului anilor de contribuție de la 41 de ani și o lună pentru femei și 42 de ani și o lună pentru bărbați, față de 40 de ani cât e în momentul de față; sau reducerea aparatului guvernamental; sau majorarea TVA de la 21 la 23%, începând cu 2012.

Deci vedeți, adică a fost nevoie să vină un guvern care să ia măsuri de austeritate. Asta încerc să-i explic domnului președinte Ponta. România a luat aceste măsuri în 2010 înaintea altor guverne

europene și de aceea România astăzi are stabilitate economică. O are, în primul rând, datorită românilor. Încă o dată repet, datorită efortului, suferinței, durerii românilor care ne-au ajutat să ajungem la această stabilitate economică.

În România, politicienii nu au fugit de această responsabilitate. Începând cu dumneavoastră, cei din arcul guvernamental, membri ai Parlamentului – deputați și senatori, care n-ați fugit acasă, n-ați dat bir cu fugiții, ci ați acceptat în acel moment că mai importantă este România decât imaginea fiecăruia dintre dumneavoastră și criticile pe care le primiți în colegiile electorale.

Această răsplată începe să apară. Stabilitatea este prima răsplată pe care o primiți pentru faptul că ați preferat interesul țării în detrimentul interesului personal de politician. Și asta înseamnă un alt mod de a face politică.

La fel a făcut și președintele țării, care, cu un uriaș capital de imagine la început, și-a pus această imagine pentru ca România să treacă cu bine prin criză. Și-a sacrificat imagine și voturi.

Asta spune ceva despre comportamentul clasei politice, pe care într-adevăr o hulim în România, dar trebuie să spunem și lucrurilor pe nume, că acest lucruri s-au făcut.

În ceea ce privește afirmația că am afirmat eu că „am ieșit din criza economică”, îi spun domnului președinte Ponta că nu am spus niciodată fraza că România a ieșit din criza economică. Am spus că România a ieșit din recesiune ca primă etapă spre ieșirea din criza economică. Sunt două lucruri total diferite.

Am spus în discursul meu de la început: această criză nimeni

nu știe când se va sfârși sau ce forme noi va lua. De aceea, trebuie să fim extrem de atenți cu ceea ce înseamnă România astăzi și bruma de stabilitate pe care am câștigat-o cu atâta greutate. Și de aceea am făcut apel la putere și opoziție pentru a conserva stabilitatea și credibilitatea României.

S-a făcut o referire aici la ceea ce înseamnă legitimitate democratică și necesitatea de alegeri anticipate. V-aș propune un exercițiu de istorie politică, ca să-l numesc așa.

În 2007, poporul român, titularul suveranității, prin referendum, a respins cu 75% propunerea Guvernului și a majorității PSD-PNL de suspendare din funcție a președintelui României, prin vot direct exercitat de popor. Oamenii au votat, repet, în proporție covârșitoare, de 75% împotriva propunerii Guvernului Tăriceanu și a majorității PSD-PNL.

Voci din sală:

Faceți și acum referendum.

Domnul Emil Boc:

Atunci, noi am cerut alegeri anticipate, că eram în opoziție. Am cerut pentru că era un vot al poporului, exprimat direct, cu 75%, dar n-a existat niciun fel de răspuns în acest sens.

De ce n-a fost posibil atunci să avem alegeri anticipate, distinși colegi din USL, când poporul, repet, dincolo de manifestațiile de stradă, care sunt legitime, a venit și a votat cu 75% împotriva propunerii dumneavoastră. Ați preferat atunci să uitați de voința exprimată de oameni, repet, prin vot, care este actul suprem al

democrației – votul.

Să ne amintim că, tot așa, poporul, prin referendum, a votat în proporție de 80% Parlament unicameral. Vot, repet, exprimat de popor. Întrebarea mea este: am uitat de popor când a cerut vot uninominal, să revizuim Constituția? Unde este atașamentul USL-ului față de ceea ce a votat poporul pentru a avea Parlament unicameral, refuzând revizuirea Constituției sub acest aspect, repet, votat de popor.

Deci, dacă este să vorbim de democrație, repet, haideți să ne întoarcem la fundamentele ei și să respectăm ceea ce românii au votat și și-au exprimat în proporții covârșitoare: Parlament unicameral, repet, cu reducerea numărului de parlamentari și nu să refuzăm o dezbatere amânată la calendele grecești, pentru că românii au spus și au votat acest lucru.

În al treilea rând, domnul președinte Ponta spunea că nu a solicitat sau că nu dorește să solicite, poate e o altă nuanță, Bruxelles-ului suspendarea fondurilor europene pentru România.

Din nefericire, declarația USL-ului, prin vocea doamnei Rovana Plumb, contrazice ceea ce Domnia Sa spune. Pentru că citez din ceea ce spunea doamna Rovana Plumb: „Nu ne vom opri doar la palierul Parlamentului European, vom merge mai departe către Executiv și către Consiliu, pentru că privirile se îndreaptă către România. Și împreună cu Victor Ponta și Crin Antonescu vom continua, în cursul următoarei săptămâni, să prezentăm în Parlamentul European situația României.”

Și spunea și iar citez: „Dacă derapajele democratice vor continua, este clar că în cadrul dezbaterilor din Parlamentul European

se poate invoca art.7 din Tratat, care înseamnă sancțiuni instituționale la adresa României.”

Deci propunerea USL-ului era și este să se invoce art.7 din Tratat, care ce înseamnă – suspendarea fondurilor europene pentru România și retragerea dreptului de vot al României în Consiliul European, adică marginalizarea României în Uniunea Europeană.

Cred, pentru ceea ce înseamnă interesul național, că un asemenea demers al USL-ului va fi stopat, pentru că nu asta înseamnă interesul național al țării noastre.

În privința alegerilor, am spus-o de la început. În acest an vom avea alegeri. În toamna acestui an se desfășoară alegeri pentru Parlamentul României, pentru Camera Deputaților și Senat, care va da un nou guvern al acestei țări.

Am spus că, din punctul meu de vedere, ca prim-ministru, că lungimea mandatului este mai mare sau mai mică nu contează pentru mine. Ceea ce este important este pentru România dacă pentru două luni de zile să facem alegeri anticipate în septembrie sau să le facem în noiembrie, merită să punem țara în instabilitate și în imposibilitatea de a lua decizii în acest interval de timp. Repet, din punctul meu de vedere, ca prim-ministru, mi-am asumat ceea ce scrie în fișa postului în perioada de criză – nepopularitate și faptul de a fi acela care primește, în primul rând, nemulțumirea oamenilor datorită măsurilor grele pe care le-am luat și care au salvat România de la colapsul economic.

N-am venit în această funcție să candidez la vreun concurs de popularitate, nici acum, nici după ce termin această funcție de

prim-ministru. Mi-am dedicat-o împreună cu colegii mei pentru ceea ce înseamnă scoaterea României din această perioadă dificilă și de a ajunge la stabilitate. Pentru că stabilitatea cum se traduce astăzi economic pentru oameni. Am spus-o că, din nefericire, nu se traduce încă prin bani mai mulți în buzunar sau prin pensii mărite. Nu astăzi, pentru că mai trebuie să treacă un interval de timp de la creșterea economică pe hârtie, la creșterea economică în buzunare. Dar doar acest drum ne poate asigura realizarea acestui obiectiv. Acum creăm condițiile pentru ca acest lucru să se întâmple.

Și nu am venit azi în fața Parlamentului să promit nici măriti de salarii, nici măriti de pensii, nici de alocații, pentru că astăzi nu se poate. Pot însă să vă spun că stabilitatea însă înseamnă că astăzi nu avem un risc de neplată a salariilor, pensiilor sau alocațiilor sociale. Cred că asta este prima responsabilitate a noastră în contextul acesta de furtună economică, să conservăm această stabilitate și să batem țărugi consistenți pentru creșterea în viitor a acestor lucruri.

Îmi amintesc și îl văd pe domnul fost prim-ministru Adrian Năstase. L-aș întreba, tot vorbind de procedura asumării de răspundere, Domnia Sa de ce și-a asumat răspunderea pe Codul muncii, de ce n-a așteptat să fie o dezbatere parlamentară, când era în 2002. Nu era nicio criză economică, nu era nicio furtună. Dar noi suntem acuzați că am folosit această practică. Repet încă o dată, cinci din cele 14 asumări s-au făcut cu PSD-ul, USL-ul, jumătatea pe care și-o revendică la guvernare.

De aceea, vă invit doar la o meditație suplimentară atunci când faceți aceste afirmații cu privire la standardele de democrație din

România.

Voci din sală:

Comasarea! Comasarea!

Domnul Emil Boc:

Închei cu ceea ce am spus: prioritatea zero a României rămâne stabilitatea economică a țării și credibilitatea externă a României.

Pentru aceasta, v-am propus și rămân consecvent propunerii unui pact de stabilitate politică și economică în 2012, care să aibă acest obiectiv central și să asigure menținerea și crearea de noi locuri de muncă pentru cetățenii acestei țări și aștept din partea opoziției propunerile pentru constituirea acestui Consiliu de dialog putere-opoziție pentru menținerea și crearea de noi locuri de muncă.

Vă mulțumesc. *(Aplauze.)*

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Drept la replică, domnul Adrian Năstase, vă rog.

Domnul Adrian Năstase:

Domnule președinte,

Doar o precizare, pentru că domnul prim-ministru a invocat acea asumare de răspundere din 2002 și a întrebat de ce am făcut acel lucru, răspunsul scurt este pentru că domnul ministru Marian Sârbu a insistat să fac acest lucru atunci. *(Aplauze.)*

Răspunsul mai amplu ar fi acela că, la momentul respectiv,

pentru că exista un dialog social extrem de amplu, exista un minister al dialogului social, în urma unor discuții care au avut loc cu sindicatele, cu patronatele, textul ca atare fusese agreat de toată lumea și, în aceste condiții, am procedat în acest fel.

Am vrut să fac această precizare pentru a răspunde la întrebarea pe care mi-ați pus-o.

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc.

Am epuizat ordinea de zi. Vă mulțumesc tuturor pentru participare, ne-am încadrat în cele patru ore propuse.

Declar închisă ședința de astăzi a Camerelor reunite.

Ne vedem mâine, la ora 11,00.

Ședința s-a încheiat la ora 17,15.